

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ:
ΚΟΥΝΤΑΛΙΑΝΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ
ΤΗΣ ΤΑΓΓΕΡΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΑΡ
16

Στὸ προσεχὲς τεύχος
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ

**ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

βας καὶ ὅτι εὗρέθη τέλος ὁ τρόπος τῆς ἐξελίξεως μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πιθήκου. Πολλοὶ ἐπιστήμονες μελετοῦν τὸ κρανίον, τοῦ ὁποίου φωτογραφία μετὰ λεπτομερεσιῶν περιγραφῶν ἐστάλησαν εἰς ὅλα τὰ ἀνθρωπολογικὰ ἰνστιτούτα τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν ἔρημον κοντὰ εἰς τὰς πυραμίδας **Ἡ Μούμια** ἀνεκαλύφθη ὑπὸ μιᾶς ἀπομιάς **Πριγκηπίσης** στολῆς, ποὺ ἐνεργεῖ ἐκεῖ ἀνασκαφάς, ὁ τάφος μιᾶς πριγκηπίσης, κόρης τοῦ Φαραὼ Σέφρεν τῆς τετάρτης Δυναστείας ποὺ ἔκτισεν τὴν δευτέραν πυραμίδα (3633—3666 π.χ.). Μέσα εἰς τὸν τάφον εὗρέθη ἡ μούμια τῆς πριγκηπίσης ἡ ὁποία διατηρεῖται εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πλησίον τῆς κεφαλῆς της ἐπάνω εἰς ἓνα προσκέφαλον ἀπὸ ἀλάβαστρον εὗρέθη ἓνα χρυσὸ στέμμα μὲ χρυσῆς ταινίες ποὺ τυλίγονται στὸ κεφάλι, τὸν λαιμὸ καὶ τὸ στήθος. Ἡ μούμια φέρει χρυσὰ σανδάλια.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕ ΖΩΩΔΗ ΕΚΦΡΑΣΙΝ

Εἰς τὴν Ἰάβαν εὗρέθη ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς ἡ ὁποία κάνει παλαιοντολογικὰ ἀνασκαφάς εἰς τὸ μέρος ὅπου εὗρέθη ἤδη ὁ σκελετὸς τοῦ πιθηκανθρώπου, ἓν κρανίον μικροῦ παιδιοῦ.

Οἱ ἀνθρωπολόγοι φρονοῦν ὅτι τὸ κρανίον αὐτὸ ἀνήκει εἰς ἀνθρώπον προγενέστερον ἀκόμη τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἰά-

**ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤῆ
ΖΟΥΓΚΛΑ**

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 16

13 Φεβρουαρίου 1951

Διευθυντής: **Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ**

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς: **Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ**

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

“Όπως είναι γνωστόν όλα τὰ ζῶα ἀπὸ τῶν κατοικιδίων ὡς τῶν ζώων τῆς ζούγκλας, τὸν χειμῶνα τὸν περνοῦν ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι περνοῦν τὶς ἄλλες ἐποχὲς τοῦ ἔτους.

“Αλλὰ ζῶα φεύγουν σὲ θερμότερες περιοχέες, ἄλλα μένουν

κατὰ τὸ πλεῖστον στὶς φωλιές τους κι’ ἄλλα πέφτουν τὸν χειμῶνα σὲ λήθαργο ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲν ξυπνοῦν παρὰ μόνον ὅταν πιάσουν οἱ πρῶτες γλυκὲς ζέστες τῆς ἀνοιξης.

Τὰ ζῶα ποὺ περνοῦν καλύτερα τὸν χειμῶνα τους εἶναι τὰ . . . ποντικάκια. Διαχειμάζουν κατὰ τὸν πιὸ εὐχάριστο τρόπο ἀπὸ κάθε ἄλλο μαστοφόρο, κι’ αὐτὸ γιατί ἀποσύρονται μέσα στὸ ἔδαφος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ἢ τὶς ἀρχὲς Νοεμβρίου καὶ δὲν ἀνοίγουν πιά τὰ μάτια τους παρὰ μόνον τὸ Μάρτιο.

Τὸ φθινόπωρο ὅλα σχεδὸν τὰ ζῶα ποὺ διαχειμάζουν πέφτοντας σὲ λήθαργο, φροντίζουν προηγουμένως καὶ τρῶνε ὅλο τὸ φαί ποὺ ἔχουν στὴ διάθεσί τους γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν τὸν χειμῶνα.

“Όταν φθάνει ἡ ἐποχὴ ποὺ τὰ ποντικάκια εἶναι ἔτοι-

μα γιὰ τὸ μακρὸν χειμωνιάτικο ὕπνο τους, μοιάζουν ἀπὸ τὸ πολὺ πᾶχος σὰν φαιὲς μπάλλες μπυλιάρδου καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ κυλήσῃ πάνω σ’ ἓνα τραπέζι διχῶς νὰ

τὰ ἐνοχλήσῃ διόλου.

“Ἡ ἀφύπνισις τοῦ ποντικού δὲν γίνεται ἀμέ-

σως. Προηγούνται μερικὲς κινήσεις τοῦ ζώου πολὺ ἐνδιαφέρουσες.

Πολλὲς φορὲς ἔχω παρααποληθῇσει, λέγει ὁ διάσημος ἀγγλὸς φυσιολόγος, Ὁλιβερ Πάικ, τὰ ποντικάκια αὐτὰ ὅταν οἱ πρῶτες θερμὲς ἀχτίδες τοῦ Μαρτιάτικου ἡλίου εἰσδύσουν στὴ φωλιά τους καὶ τὰ εἰδοποιοῦν ὅτι εἶναι ὥρα νὰ ξυπνήσουν . . .

«Πῆρα καὶ τοποθέτησα ἓνα στὴν ἀνοιχτὴ παλάμη μου. Ἐπὶ 10 λεπτά ἦταν ἀκίνητο κι’ ἔμοιαζε σὰν μεγάλο χνουδάτο κάστανο. Κατόπιν φάνηκε ἓνα μικροσκοπικὸ νυχάκι, ἓνα δεύτερο καὶ σιγὰ σιγὰ τὸ μουσοῦδι του ποὺ ἦταν τυλιγμένο μέσα στὴ μαλακὴ γουνίτσα τοῦ δέρματός του. . .

« . . Ὑστερα ἄρχισε ν’ ἀνοίγῃ σιγὰ σιγὰ τὸ ἓνα μάτι του ἀλλὰ γιὰ πολλὴν ὥρα ἔμεινε μισόκλειστο σὰν μιὰ στενὴ σχισμὴ. Ἀκολούθησε τὸ ἄλλο καὶ κατόπιν τὸ κοιμισμένο πλάσματάκι ἔβγαλε ἓνα στεναγμό! . .

«Μόλις ὁ ἥλιος τὸ ζέστανε λίγο, ἔγινε ζωηρότερο. Τὸ ποντικάκι αὐτὸ εἶναι τώρα κατενθουσιασμένο μέσα στὴ τσέπη μου».

Ἀπὸ τὰ περίεργα τῶν ζώων

Ο ΛΗΘΑΡΓΟΣ ΣΤΑ ΖΩΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΤΡΩΝΕ ●● ΠΑΙΔΙΑ

Τὴ βλέπετε αὐτὴ τὴ γυναῖκα; Ὀνομάζεται Καμάρα.

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ συνελήφθη ἀπὸ τὶς Γαλλικὲς Ἀρχὲς τῆς Γουϊνέας καὶ βρίσκεται σήμερα φυλακὴ στὴν Κινδία, τὴν πρωτεύουσα τῆς Γουϊνέας.

Ἀλλὰ γιατί μπήκε φυλακὴ;

Πρέπει νὰ μάθετε τὸ ἱστορικὸ τῆς.

Ἡ Καμάρα εἶχε παντρευθῇ τὸν Καμοῦ, ἕναν ἥσυχον καὶ καλὸ ἀνθρωπᾶκο τῆς φυλῆς τῆς.

Θεωρεῖται ὅμως κακὸ στὴ φυλὴ αὐτὴ οἱ γυναῖκες νὰ μὴ κάνουν παιδιὰ.

Ὑπάρχει μιὰ δεισιδαιμονία ὅτι οἱ γυναῖκες ποὺ δὲν κάνουν παιδιὰ κατέχονται ἀπὸ τὰ κακὰ πνεύματα.

Ἡ Καμάρα, λοιπόν, μιὰ νύχτα, συμβουλευτήκε ἕνα μακρονὸ Μάγο, τί νὰ κάνη γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ παιδιὰ.

Καὶ ὁ Μάγος τῆς εἶπε :

— Μόνο ἂν καλοπιάσῃς τὰ Καλὰ Πνεύματα τότε θὰ κάνῃς παιδί.

— Καὶ πῶς θὰ καλοπιάσω τὰ Καλὰ Πνεύματα ; ρώτη-

σε ἢ ἀπελπισμένη Καμάρα.

— Ἄν φᾶς παιδί !

Τόνη ἡ Καμάρα γύρισε στὸ χωριό τῆς καὶ ἄρχισε νὰ γυρίξῃ ὅλη μέρα ἔξω ἀπὸ τὶς καλύβες.

Κάτι μικρὰ παιδιὰ ποὺ δὲν περπατοῦσαν ἀκόμα ἔπαιζαν χάμω μὲ τὸ χῶμα.

Πῆρε ἕνα στὴν ἀγκαλιά τῆς, ξεμάκρυνε ἀπὸ τὸ χωριό, πῆγε στὸ δάσος, κ' ἐκεῖ ἄρχισε νὰ τὸ τρώγῃ ἔτσι ὅπως ἦταν ζωντανό.

Ἡ ἀνθρωποφαγία τῆς ἀπεκαλύφθη. Οἱ δικαιολογίες τῆς ὅμως δὲν εἰσακούσθησαν ἀπὸ τοὺς δικαστὰς καὶ κατεδικάσθη σὲ 10 ἔτων φυλάκισι.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ
● ΤΗΣ ΤΑΓΓΕΡΗΣ

ΜΙΑ ΤΡΟΜΕΡΗ έκρη-
ξις που συνετάραξε
όλη την Ταγγέρη (*)
έκανε τις αστυνομικές αρχές
να σηκωθούν στο πόδι, τη
νύχτα εκείνη και να κάνουν το
πληθυσμό να τρομάξει τόσο
πολύ που να τρέχει στους δρό-
μους ζητώντας κάποιο κατα-
φύγιο για να σωθεί.

Ένας άνθρωπος, όμως, δεν
εταράχθη από τη θέσι του
κι' έπινε με ήσυχία γουλιά-
γουλιά το κονιάκ που του

σερβίριζαν μέσα σ' ένα νυχτε-
ρινό κέντρο διασκέδασης.

Αυτός ο άνθρωπος ήταν ο
Καπετάν Κουταλιανός.

Ένα ειρωνικό χαμόγελο
άνθιζε στα χείλη του, βλέπον-
τας τον κόσμο να ταράζεται.

Δεν κουνήθηκε, δεν ταρά-
χθηκε ο Κουταλιανός γιατί
αυτός ήταν ο αίτιος της έ-
κρήξεως εκείνης.

Πρό μιάς ώρας είχε κάνει
βουτιά στη θάλασσα και εκόλ-
λησε κάτω από ένα γερμανικό
υποβρύχιο μια βεντούζα. Βεν-
τούζες ήταν τα εκρηκτικά έ-
κείνα σατανικά μηχανήματα
πού είχαν εφεύρει οι "Αγγλοι
ν" ανατινάζουν τα έχθρικά
πλοία. Ένας καλός κολυμ-
βητής έκανε βουτιά από μα-
κριά κι' έφθανε στο πλοίο

(*) Ταγγέρη: Ρίχτε μιά μα-
τιά στο χάρτη και θα τη βρήτε
σχεδόν αντίκρυ στο Γιβραλτάρ.
Είναι διεθνής πόλις και κεϊ μέ-
σα είχαν συγκεντρωθεί κατά
τον τελευταίο πόλεμο όλοι οι
κατάσκοποι και έπαιζαν μετα-
ξύ τους ένα φοβερό και επικίν-
δυνο παιχνίδι μέχρι θανάτου.

ἀπὸ κάτω καὶ κολλοῦσε τὴ βεντοῦζα, ἣ ὁποῖα ἀνατίναζε τὸ πλοῖο στὴν ὥρα ποὺ εἶχε κανονισθεῖ τὸ μηχανήμα.

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς ἔκανε τὴ δουλειά του καὶ ἤρθε στὸ νυχτερινὸ κέντρο νὰ πιῇ τὸ κονιάκ του ποὺ τόσο ἀγαποῦσε.

Ἐξω οἱ ἀστυνομικοὶ σταματοῦσαν τὸν κόσμον κι' ἔκαναν ἔρευνα στὶς ταυτότητες καὶ στὰ διαβατήρια. Συνέλαβαν πολλούς, ἀλλὰ ὁ ἔνοχος χαμογελοῦσε ὅπως εἴπαμε.

Ἡ Γερμανικὴ κατασκοπεῖα ὅμως εἶχε σκυλιάσει. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ μέσα σὲ μιὰ βδομάδα τοὺς εἶχε κάνει τόσες ζημιές ;

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς ὅπως εἶδαμε ἦταν νεοφερμένος στὴν Ταγγέρη καὶ δὲν τὸν ἤξεραν παρὰ μονάχα λίγοι : Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀγγλικῆς κατασκοπεῖας τῆς Ἰντέλιτζανς Σέρβις.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γερμανῶν κατασκόπων εἶχε ἐπιστρατεύσει ὅλα τὰ λαγωνικά του γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν ποιὸς ἦταν ὁ δράστης καὶ σὲ ποῖο κράτος ἀνῆκε.

Αὐτὰ εἶχε μάθει ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς καὶ χαμογελοῦσε διαρκῶς ὅταν ἄκουε τοὺς θαμῶνες τοῦ καφενεῖου νὰ συζητοῦν τὰ κατορθώμα-

τα του καὶ νὰ διηγοῦνται τὴν λύσσα τῶν Γερμανῶν.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ὅμως δὲν εἶχε τελειώσει τὴν ἀποστολή του ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἀπὸ αἰφνιδιασμὸ σὲ αἰφνιδιασμὸ θὰ τοὺς τάραζε.

Ἦπτε, λοιπόν, τὸ τρίτο κονιάκ καὶ σηκώθηκε. Ἐρριξμιά ματιὰ γύρω του καὶ βγῆκε στὸ δρόμο. Ὑπῆρχε ὕψω-μεγάλῃ κίνησι στὸ δρόμο λός γω τῆς ἐκρήξεως. Εἶχε βάλετὰ χέρια του στὶς τσέπες καὶ μ' ἓνα τσιγαράκι ἀναμμένι στὸ στόμα πῆρε τὸ δρόμο πρὸς τὴν πύλ ἀπόμερη γειτοο νιὰ τῆς Ταγγέρης.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἄξιζε παρὰ μονάχα μιὰ σφαῖρα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Γι' αὐτὸ στὶς τσέπες του κρατοῦσε πάντοτε δυὸ πιστόλια ἑτοιμα νὰ τὰ ξεμπουκάρῃ στὸ παραμικρὸ ἵχνος κινδύνου.

Πέρασε δυὸ στενὰ κατασκόπεινα. Ἀντίκρουσε μιὰ σκιὰ σὲ μιὰ γωνιά. Σταμάτησε. Κάποιος φύλαγε τὸ δρόμο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ περάσῃ. Ἐβγαλε τὸ πιστόλι. Τώρα πλησίαζε μὲ μεγαλύτερη προσοχή, μὰ ξαφνικὰ σταμάτησε. Ἀκούστηκε ἓνας ξερὸς πυροβολισμὸς καὶ εἶδε τὸν ἄνθρωπο τῆς γωνιάς νὰ τρικλίζει

καὶ νὰ πέφτη.

Κάποιος ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ παράθυρο τὸν ἐπυροβόλησε καὶ ἔπεσε. Μήπως εἶχε κάνει λάθος; Μήπως δὲν ἦταν ἐχθρὸς; Σκυφτὸς ἀπὸ γωνιὰ σὲ γωνιὰ ἔτρεξε κοντὰ στὸ χτυπημένο καὶ τὸν ἐσήκωσε. Τὸ καπέλλο τοῦφυγε κι' ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς εἶδε μὲ ἐκπληξί του πὼς ὁ ἀνδρῶπος ποὺ ἔσωσε ἦταν μιὰ γυναῖκα γιατί τὰ μαλλιά της ξεχύθηκαν πάνω στοὺς ὤμους της. Κι' ὅμως ἦταν ντυμένη σὰν ἄντρας.

— Ἀκούμπησέ ἐπάνω μου, τῆς ψιθύρισε καὶ τὴν βοήθησε νὰ περπατήσει.

Ἦ ματιά του ὅμως διέκρινε στὸ ἀντικρυνὸ παράθυρο ἕναν φαλακρὸ μὲ μιὰ πίπα

Ἀκούμπησε ἐπάνω μου, τῆς ψιθύρισε, καὶ τὴν βοήθησε νὰ περάσῃ.

στὸ στόμα νὰ τοὺς παρακοουθῇ.

Γιατί δὲν τὸν πυροβολοῦσαν γι' αὐτόν. Πιθανὸν δὲν θᾶθελαν νὰ δημιουργήσουν σκάνδαλο. Κάποιο ξενοδοχεῖο βρισκόταν σὲ ἀπόστασι ἑκατὸ μέτρων στρίβοντας τὴ γωνιά. Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς ἐζήτησε ἕνα δωμάτιο κ' ἔμπασε τὴν τραυματισμένη γυναῖκα. Τὴν ἔγδυσε καὶ τὴν ξάπλωσε στὸ κρεβάτι.

Η Τ'ΑΝ σπουδαῖος γιὰ τὴν ἐπίδειξι τραυμάτων ὁ Καπετὰν Κουταλιανός.

Τῆς ἔδωσε προσωρινῶς τὸ τραῦμα καὶ ψιθύρησε :

— Ἐχω κάποια δουλειὰ νὰ τελειώσω. Θὰ γυρίσω νὰ σὲ περιποιηθῶ.

Κ' ἔφυγε. Ξαναγύρισε στὸ ἴδιο μέρος ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλο δρομάκι.

Ἦ ἀποστολή του τώρα ἦταν πολὺ λεπτή. Ἐπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ πετύχει αὐτὸ ποὺ πῆγαινε νὰ κάμῃ.

Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σπιτάκια ἐκεῖνα τοῦ δρόμου, τῆς ἀποκεντρῆς συνοικίας ὑπῆρχε κάποιος ἀσύρματος. Τὸν ἀσύρματο αὐτὸν εἶχε λάβει ἐντολὴ νὰ τὸν καταστρέψῃ. Ὁ ἀσύρματος βρισκόταν ἀκριβῶς στὸ σπίτι ἐκεῖνο ποὺ εἶχε δεῖ τὸν φαλακρὸ μὲ τὴν πίπα

καὶ ἀπὸ ὅπου εἶχε φύγει ἡ σφαῖρα ποὺ τραυματίσε τὴν ἄγνωστη ποὺ μετέφερε στὸ ξενοδοχεῖο.

Ευστά, τοῖχο - τοῖχο, ἔφθα-
σε ὡς τὴν πόρτα. Πλάϊ βρι-
σκοτάν μιὰ μάντρα. Τοῦ ἄ-
ρεσε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὴ μάν-
τρα. Ἀπὸ τὴν πόρτα θὰ ἦ-
ταν πιὸ ἐπικίνδυνο νὰ μπῇ.
Εὐκίνητος σὰν αἴλουρος μ' ἔ-
να πηδήμα εὐρέθῃ μέσα σ'
ἓνα μικρὸ κῆπο. Ἔπεσε μὲ
τὶς μύτες τῶν ποδιῶν του.
Δὲν ἔκανε καθόλου θόρυβο.
Ἕνα παράθυρο ἦταν μισά-
νοιχτο στὸ εἰσόγειο. Ἐπλη-
σίασε περισσότερο. Τὸ δωμά-
τιο ἦταν σκοτεινὸ. Ξαφνικὰ
ὅμως ἄναψε τὸ φῶς καὶ εἶδε
νὰ μπαίνει σ' αὐτὸ ὁ φαλα-
κρὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν πίπα.
Τὸν εἶδε ν' ἀνοίγῃ ἓνα ντου-
λαπάκι μυστικὸ τοῦ τοίχου
καὶ νὰ παίρνῃ ἓνα βιβλιαράκι.
Τὸν εἶδε νὰ ἀλλάξῃ ροῦχα,
νὰ φορᾷ μιὰ φανέλλα ναυτι-
κὴ κ' ἔνα πηλήκιο ναυτικὸ καὶ
νὰ ἐτοιμάζεται νὰ βγῇ ἔξω.
Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι ὁ Κα-
πετὰν Κουταλιανὸς ἄνοιξε τὸ
παράθυρο καὶ πηδῆσε στὸ δω-
μάτιο. Ὁ ἄλλος ἦταν ἀπροε-
τοίμαστος καὶ πῆγε νὰ κλεί-
σῃ τὸ φῶς γιὰ νὰ ἐξαφανι-
σθῇ μέσα στὸ σκοτάδι. Ὁ
Κουταλιανὸς ὅμως ἔσκυψε καὶ
τὸν ἔρπαξε ἀπὸ τὸ πόδι. Ὁ

ἄλλος τινάχτηκε πίσω καὶ
κλώτισσε στὸ στήθος τὸν
Κουταλιανό. Ἡ γροθιά ὅμως
τοῦ Ἑλλήνος τὸν καθήλωσε
στὸν τοῖχο καὶ τοῦ βρόντησε
τὸ κεφάλι σὰν νᾶταν ξεροκο-
λόκνυθο.

Ἐκεῖνος ζαλίστηκε, τρίκλι-
σε μὰ ὁ Κουταλιανὸς τοῦ κο-
πάνισε ἄλλῃ μιὰ στὰ σαγό-
νια. Ἐπειτα τοῦβγαλε τὴ ναυ-
τικὴ ζώνη ποὺ φοροῦσε καὶ
τοῦ ἔδεσε τὰ πόδια. Μ' ἓνα
μεγάλο μαντῆλι τοῦδεσε καὶ
τὰ χέρια. Τὸν ἄφησε ἐκεῖ ποὺ
βρισκόταν καὶ ἔτρεξε στὰ ἐ-
πάνω δωμάτια σὰν γάτα.

Ἕνα δωμάτιο ἦταν φωτι-
σμένο, κ' ἓνας ἄνθρωπος κα-
θόταν μὲ τ' ἀκουστικά σι'
αὐτιά μπρὸς σ' ἓνα μηχανή-
μα ἀσυρμάτου. Τ' ἀκουστικά
τὸν ἐμπόδιζαν νὰκούσῃ τὸ
τρίξιμο τῆς πόρτας ποὺ ἀνοι-
ξε πίσω του. Ἀλλὰ δὲν πρό-
φτασε οὔτε νὰ κουνηθῇ ἀπὸ
τὴ θέσι του. Οἱ δύο χουφτες
τοῦ Κουταλιανοῦ σὰν τανά-
λια τοῦσφιξαν τὸν λαιμὸ καὶ
τὸν καθήλωσαν στὴν θέσι
του. Μὲ τὴν ἀνάποδη τότε
τοῦ πιστολιοῦ ἄρχισε νὰ κα-
ταφέρῃ χτυπήματα στὸ μη-
χάνημα. Τοῦσπασε τὶς λάμ-
πες καὶ ὅλο τὸν ἐσωτερικὸ
μηχανισμό, τὸ διέλυσε μέσα
σὲ λίγα λεπτά καὶ τὸ ἀχρή-
στευσε.

Πῆρε ὅσα χαρτιά βρισκόν-
τουσαν στὸ τραπεζάκι, στὰ
συρτάκια καὶ στὶς τσέπες τοῦ
ἀσυρματιστή, ἔκλεισε τὴν πόρ-
τα καὶ κατέβηκε στὸ εἰσόγειο.

Ὁ δεμένος φαλακρὸς δὲν
εἶχε συνέλθει ἀκόμα. Ἐκανε
κ' ἐδῶ ἔρευνα ἀνοίξε τὸ κρυ-
φὸ ντουλαπάκι καὶ πῆρε τὸν
μυστικὸ κώδικα κ' ἓνα τετρα-
διάκι. Ἐπειτα σήκωσε στὸν
ὄμο του τὸν φαλακρὸ καὶ ἄ-
νοιξεν τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου.

Ὅλα εἶχαν κανονισθεῖ μὲ
τὸ ρολόγι. Ἐνα αὐτοκίνητο
περνοῦσε. Ἦταν τὸ αὐτοκί-
νητο ποὺ περίμενε ὁ Καπετὰν
Κονταλιανὸς νὰ περάσῃ νὰ
τὸν πάρῃ ἀκριβῶς στὶς 10.
Τοῦ ἀνοίξαν τὴν πορτίτσα
ἔβριξε μέσα τὸν λιπόθυμο ἄν

θρωπο καὶ μπῆκε μέσα κι'
αὐτός.

Ἐπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα πα-
ρέδιδε στὸν ἀρχηγὸ τῆς Ἰν-
τέλιτζανς Σέρβις τῆς Ταγγέ-
ρης, τὸν ἀρχικατάσκοπο φὸν
Φάρλιχ καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα
ποὺ εἶχε μαζέψῃ ἀπὸ τὸ σπί-
τι του καταστρέφοντας καὶ
τὸν ἄσφρατο.

Ἡ ἀνάκρισις ἦταν σύντομη.
Ὁ Γιάννης Νταφώτης μὲ τὸ
ὀπλοπολυβόλο στὸ χέρι τὸν
ἔκανε νὰ τρέμῃ. Ὁ ἀρχικατά-
σκοπος Φάρλιχ μπροστὰ στὸν
Καπετὰν Κονταλιανό, στὸν
Γιάννη Νταφώη τὸν ἀρχηγὸ
τῆς Ἰντέλλιτζανς Σέρβις καὶ
τὸν ὑπαρχ. γγὸ, μαρτύρησε ἄλ-
λους δύο ἀσυρμάτους.

— Αὐτοὺς θὰ τοὺς ἀναλά-
βετε ἐσεῖς νὰ τοὺς
καταστρέψετε. Εἶ-
πε ὁ Καπετὰν Κου-
ταλιανός. — Ἐχω ἀ-
ναλάβει καὶ κάποια
ἄλλη ὑποχρέωσι ἀ-
πόψε. Νὰ σώσω μιὰ
γυναῖκα τὴν ὁποία
αὐτὸ τὸ κάθαρμα
ἔδω ἐπυροβόλησε
ἀπὸ τὸ παράθυρό
του.

Οἱ ἄλλοι ἀντήλ-
λαξαν μιὰ ματιὰ
κατέβασαν τὸν φὸν
Φάρλιχ σ' ἓνα ὑπό-
γειο.

Ἡ ἀνάκρισις ἦταν σύντομη. Ὁ Γιάννης
Νταφώτης μὲ τὸ ὀπλοπολυβόλο στὸ
χέρι τὸν ἔκανε νὰ τρέμῃ

Τὴν βρῆκε πολὺ ἐξαντλη-
μένη καὶ τὴν ἔπιασε
ἀπὸ τὸ χέρι

χειρ οὐ ρυγικὴ ἢ
κλινικὴ, εἶπε
στὸν σωφῆρ.
Πληρώνω τὰ
τριπλάσια τῆς
κούρσας σου.

Εὐτυχῶς ποὺ
μὰ κλινικὴ βρι-
σκοῦταν στὸ πα-
ρακάτω τετρά-
γωνο καὶ ὁ δια-
νυκτερεύων ἰ-
ατρός, ἔκαμε ἀ-

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ Κουτα-
λιανὸς πῆρε ἓνα αὐτο-
κίνητο κ' ἔγρεξε στὸ
ξενοδοχεῖο. Τὴν βρῆκε πολὺ
ἐξηντλημένη καὶ τὴν ἔπιασε
ἀπὸ τὰ χέρια.

— Πρέπει νὰ κάνης κουρά-
γιο. Πρέπει νὰ σὲ μεταφέρω
σὲ κλινικὴ.

— Δὲν ἀντέχω θὰ πεθάνω.

— Πρέπει ! τῆς φώναξε.

Ἡ γυναῖκα παρ' ὅλους
τοὺς πόνους ποὺ ἔνιωθε ἄ-
νοιξε τὰ μάτια τὸν κύτταξε
καὶ εἶπε :

— Μοῦ δίνης μεγάλο κου-
ράγιο. Κάνε ὅτι νομίζεις σὲ
ἀκολουθῶ.

Τὸ αὐτοκίνητο περὶ μένε ἀ-
πὸ κάτω. τὴν τύλιξε σὲ μιὰ
κουβέρτα, τὴν πῆρε στὰ χέ-
ρια του σὰν μωρὸ παιδί καὶ
τὴν κατέβασε.

— Ὡδήγησέ μας σὲ μιὰ

μέσως τὴν ἐγγείρησι.

— Σὲ δέκα μέρες θὰ εἶναι
καλά. Διαβεβαίωσε τὸν Καπε-
τὰν Κουταλιανό.

— Μπορῶ νὰ σᾶς τὴν ἐμ-
πιστευθῶ αὐτὲς τὶς δέκα ἡ-
μέρες ; Εἶναι ζήτημα τιμῆς ἢ
σκανδάλου.

— Ἔχετε ἐμπιστοσύνη σὲ
μένα, τοῦ εἶπε ὁ γιατρός.

Κ' ἔτσι ὁ Καπετὰν Κουτα-
λιανὸς ἔπειτα ἀπὸ τὴν πολυ-
τάραχη ἐκείνη νύχτα ποὺ πέ-
ρασε τράβηξε γιὰ τὸ λιμάνι
νὰ τὸν δροσίση ἡ θάλασσα
καὶ νῆπιη σ' ἓνα παραλιακὸ
καφενεδάκι δύο - τρία κονιάκ
νὰ πνίξη τὶς συγκινήσεις του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ :

Μιὰ αὐτοτελὴς περ.πέ-
τεια τοῦ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥ-
ΤΑΛΙΑΝΟΥ μὲ τὴν ΣΕΝΟ-
ΡΙΤΑ ΑΛΜΑΡΕΘ.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ

«Όπως τὴν ἀφηγεῖται ὁ γέρο ΡΑΚΑΣΑΚΑ, ἀπόγονος τοῦ Βασι-
Μακόκο καὶ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τῶν
ἀνθρωποφάγων Μπατεκὲ τῶν
χωρίων Μμπέ καὶ Λιεντσόλο, ἐπὶ
τοῦ ποταμοῦ Ἀλίμα

Ὁ Ρακασάκα εἶναι σήμερα 87 ἐ-
τῶν καὶ ἔχει περίφημη διαύγεια
πνεύματος. Ὅπως, λέγει, ὁ ἴδιος :
«Αὐτὸ τὸ χρωσιῶ στὸ ξεστὸ ἀνθρώ-
πινο αἷμα ποὺ ρουφουῖσα ποὺ καὶ
ποὺ καὶ μὲ ζέσταινε, μὲ ἀναζωογο-
ροῦσε».

«... Τὴν ἱστορία τοῦ Ταρζάν, λέγει ὁ γέρο ΡΑΚΑΣΑ-
ΚΑ, μοῦ τὴ διηγήθηκε καὶ μένα ὁ πρόγονός μου, βασιλιάς
Μακόκο ὅπως τὴν ἄκουσε κι' αὐτὸς ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους
τῆς φυλῆς μας. Νόμιζω ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι. Γιατί, ἐδῶ
ποὺ τὰ λέμε, ὅλοι ἐμεῖς οἱ μαῦροι πιστεύουμε πῶς ὁ Ταρ-
ζάν ἦταν γυιὸς μιᾶς γορίλλα, ἐπειδὴ τὸν εἶδαν βρέφος ποὺ
ἦταν νὰ τὸν θηλάζει μία γορίλλα. Ἀργότερα ὅμως κατὰ ἄλ-
λοι λευκοὶ ποὺ ἦρθαν στὴ ζοῦγκλα μας μᾶς εἶπαν τὴν ἀλη-
θινὴ καταγωγή του καὶ τὴν πραγματικὴ του ἱστορία πῶς
βρέθηκε στὴ ζοῦγκλα κι' ἔφτιασε τὸ βασίλειό του μὲ ὑπη-
κόους καὶ φίλους του τὰ θηρία... »

Ἔτσι ἀρχίζει ὁ γέρο φύ-
λαρχος Ρακασάκα. Παίρνο-
με τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς
ἀφηγήσεώς του καὶ τὰ παρα-
δίδουμε σύμφωνα μὲ τὴν ἐκ-
δοχή του, τὴν ἱστορία τῆς
παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Ταρζάν.

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΟ ΤΑΞΙΔΙ

Στὴν Ἀγγλία ζοῦσαν ὕψυ-
χοι καὶ ἀγαπημένοι ὁ Λόρδος
Τζὼν Γκρέυστοκ καὶ ἡ γυναῖ-
κα του Ἀλίκη. Θᾶχαν ἓνα χρό-
νο παντρεμένοι, ὅταν μιὰ μέρα

ὁ Λόρδος ἤρθε σπίτι καὶ εἶπε
στὴν Ἀλίκη :

—Θὰ φίγουμε γιὰ τὴν Ἀ-
φρική.

—Καὶ γιατί ; Τὸν ρώτησε
κατάπληκτη ἡ γυναῖκα του.

—Ἐχω νὰ σοῦ ἀνακοινώ-
σω καταπληκτικὰ πράγματα.
Μὲ εἶχε καλέσει ὁ Λάσσουρι
ὁ συμβολαιογράφος τῆς οἰκο-
γενείας μας, σήμερα τὸ πρωῒ
κα μοῦ εἶπε: —Σήμερα λήγει
κάποια προθεσμία. Ὁ μακα-
ρίτης ὁ πατέρας σου ἐκτὸς

ἀπὸ τῇ διαθήκῃ του ἡ ὁποία ἀνοίχτηκε ὅταν πέθανε, καὶ διὰ τῆς ὁποίας σὰς ἄφηνε τὴν κολοσιαία περιουσία τῶν προγόνων του σιτὴν Ἀγγλία καὶ τὸν τίτλο τοῦ Λόρδου, ἄφησε καὶ ἓνα φάκελλο ἔξω ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχε γράψει: «Νὰ ἀνοιχθῇ ὅταν ὁ γυιὸς μου θὰ εἶναι τριάντα ἐτῶν». Σήμερα λοιπὸν κλείνετε τὰ τριάντα καὶ πρέπει νὰ ἀνοίξουμε τὸ φάκελλο. — Αὐτὰ μοῦ εἶπε ὁ συμβολαιογράφος καὶ ἐγὼ κατὰ πληκτος περιμένα νὰ δῶ τί νέες παραγγελίες θὰ μοῦ ἔδινε ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸν τάφο του. Τί νομίζεις ὅτι περιεῖχε; Μιὰ κολοσιαία περιουσία ἀπὸ τριάντα κιβώτια διαμάντια!

— Τριάντα κιβώτια διαμάν-

τια; Καὶ ποῦ βρίσκονται;
— Στὸ βυθὸ μιᾶς λίμνης τῆς Ἀφρικῆς.

— Ὡραία κληρονομιά! Εἶναι σὰν μὴν εἶναι.

— Κι' ὅμως τριάντα κιβώτια διαμάντια ἀξίζει τὸν κόπο νὰ λάνη κανεῖς ἓνα ταξιδάκι.

— Ταξιδάκι τὸ λὲς αὐτό; Ὁ Λόρδος ἐγέλασε καὶ φίλησε τὴ γυναῖκα του.

— Τί λὲς πᾶμε στὴν Ἀφρική;

— Καὶ δὲν πᾶμε ἀφοῦ τὸ θέλεις.

Ἔτσι ἐτοιμάσθηκαν καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐβδομάδα ἐμπαρκάρισαν ἀπὸ τὸ λιμὲνα τοῦ Φρητάουν τῆς Ἀγγλίας σὲ ἓνα μεγάλο ἱστιοφόρο πλοῖο ὀνομάζετο «Φονάλντα».

Στις πρώτες ἡμέρες τοῦ ταξιδιοῦ τοὺς ὅλα πηγαιναν καλά. Ἀλλὰ ὁ Καπετάνιος τοῦ πλοίου ἦταν πολὺ σκληρὸς καὶ διαρκῶς ἔδερνε τοὺς ναῦτες. Τόσο πού τὸ πλήρωμα ἀναγκάστηκε καὶ μιὰ μέρα ἔξε-

Ἔτσι ἐτοιμάσθηκαν καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιαν ἐβδομάδα ἐμπαρκάρισαν ἀπὸ τὸν λιμὲνα τοῦ Φρητάουν

σηκώθηκε σ' επανάστασι ἐναντίον τοῦ καπετάνιου.

Ὁ καπετάνιος τότε ἔβγαλε τὸ πιστόλι καὶ παρὰ λίγο νὰ σκοτώσῃ τὸ λωστρόμο Μάικελ ἂν δὲν πρόφθαινε ὁ Λόρδος νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ χέρι καὶ νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ τοῦ Μάικελ.

Τὰ πράγματα εἰρήνευσαν προσωρινῶς ὅταν ὅμως ὁ Λόρδος καὶ ἡ γυναῖκα του γύρισαν στὴν καμπίνα τοὺς βρῆκαν τὰ μπαούλα τοὺς ἀνοιγμένα, τὰ πράγματά τοὺς ἀνακατεμένα καὶ ἓνα κιβώτιο μὲ ὅπλα καὶ πυρομαχικά ποὺ εἶχε μαζί του εἶχε κλαπῇ.

Τί νὰ κάνῃ; Σὲ ποιὸν νὰ διαμαρτυρηθῇ;

Κλείστηκε στὴ καμπίνα του μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ περίμενε νὰ περάσῃ ἡ μέρα αὐτὴ τοῦ ἀνυβρασμοῦ στοῦ πλοῖο καὶ νὰ δῇ τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνῃ.

Τὴ νύχτα ὅμως ποὺ ἦσαν ξαπλωμένοι στὰ κρεβατάκια τοὺς ἀκούσαν δυὸ χτύπους στὴν πόρτα.

Σηκώθηκαν ἔντρομοι καὶ ὅταν πῆγαν πρὸς τὴν πόρτα εἶδαν νὰ περνᾷ κάτω ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας ἓνα χαρτί.

Τὸ σήκωσε. Ἦταν ἓνα σημεῖωμα ποὺ

τοὺς εἰδοποιοῦσαν νὰ μείνουν στὴν καμπίνα τοὺς καὶ νὰ μὴ βγοῦν καθόλου τὴν ἅλλη μέρα.

Ἐκεῖνος, ὅμως σὰν περίεργος ποὺ ἦταν βγῆκε ἀπὸ τὴν καμπίνα καὶ βγῆκε στοῦ κατὰστρωμα.

Τί ἦταν ὅμως αὐτὸ ποὺ ἀντίκρουσε;

Ἡ μάχη ἔμαινετο στοῦ κατὰστρωμα! Ὁ Μάικελ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πληρώματος εἶχεν ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ Καπετάνιου.

Οἱ ναῦτες βαροῦν ἠλύπητα καὶ σκοτώνουν. Ὁ Καπετάνιος βρίσκεται σὲ ἀδυναμία. Δὲν μπορεῖ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἐξαγριωμένους ναῦτες.

Τὸ κατὰστρωμα ἔχει γεμί-

Ὁ Μάικελ τοῦ δείχνει τὴ στεριά.

σει από τραυματίες και ο Μάικελ παίρνει στα χέρια του την διακυβέρνηση του πλοίου.

Η Άλίκη, η γυναίκα του Λόρδου ανεβαίνει κι' αυτή στο κατάρωμα κοντά στον άντρα της.

Ένας ναύτης όμως αιμοχαρής τους επιτίθεται. Παρά λίγο να τους σκοτώσει. Τον βλέπει, όμως, ο Μάικελ, ο οποίος σπεύδει και προλαμβάνει το κακό.

Ο Μάικελ είναι πια Καπετάνιος του πλοίου κ' εκδίδει διαταγή ότι ο Λόρδος και η γυναίκα του είναι υπό την προστασία του και αλλίμονο σ' εκείνον που θα τους αγγίση.

Το πλοίο ταξιδεύει τώρα ήρεμα. Βρίσκεται στον κόλπο της Γουϊνέας. Η στεριά φαίνεται από μακριά και ο Λόρδος με τη γυναίκα του ανεβασμένοι στη γέφυρα βρίσκουν τον Μάικελ.

Ο Μάικελ τους δείχνει τη στεριά. Τότε ο Λόρδος αποφασίζει να εγκαταλείψει το πλοίο

«Φουάλντα» και να αντιμετωπίσει το μυστήριο μιας ανεξερευνήτου αγρίας χώρας.

Κατά το ήλιοβασιλευμα η «Φουάλντα» ρίχνει αγκυρα μπρός σ' ένα άγνωστο λιμάνι.

Τέλος, όταν ξημέρωσε και βγήκε ο ήλιος ο Μάικελ φορτώνει μια βάρκα με τα μπαούλα του Λόρδου και του προμηθεύει επί πλέον ένα κιβώτιο γεμάτο από όπλα και πυρομαχικά.

Στην ίδια τη βάρκα κατεβαίνει αυτοπροσώπως ο Μάικελ και συνοδεύει τον Λόρδο και τη γυναίκα του να αποβιβασθούν.

Σε λίγο θα αποβιβασθούν στην άγνωστη αυτή χώρα, όπου θα παραμείνουν ίσως επί πολλά έτη.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο προσεχές

ΕΝΑΣ ΚΡΟΤΟΣ ξερός άκούστηκε, και μιά κραυγή πλημμύρισε ξαφνικά τή ζούγκλα. "Ορθιος ό Ταρζάν με τό χέρι τεταμένο άκόμα έβλεπε πεσμένον στά πόδια τόν 'Εντιμπέ, (*) τό βασιλιά τής φυλής τών 'Οκότα.

'Ηταν ένας κοντούτσικος άνθρωπάκος παραμορφωμένος, με κάτι μάτια κατακόκκινα και τσιμπλιάρικά από τό πολύ ποτό πού έπινε.

'Η γροθιά του Ταρζάν τόν είχε άνεμίσει στόν άέρα και τόν είχε πετάξει χάμω.

—Τί γύρευες έδω πίσω μου ; Τόν έρώτησε ό Ταρζάν.

—'Ηρθα νά σέ βρω και νά σέ χαιρετήσω.

—Και γιά νά με χαιρετήσης κρατούσες τό μυτερό κοντάρι πού γύρευες νά μου χώσης ύπουλα μεσ' στό κορμί μου ;

—Θά με παρεξήγησες, Ταρζάν.

—'Ο Ταρζάν δέν κάνει ποτέ λάθος. 'Ο Ταρζάν είναι φίλος και άγαπά όλους τούς ανθρώπους τής Ζούγκλας. 'Εσθ όμως είσαι κακός άνθρωπος και γιά νάρθης έτσι ύπουλα νά με σκοτώσης θά είχες κάποιο λόγο. Λέγε. Δένθά σου κάνω τίποτε, σοφτάνει ή γροθιά πού έφαγες.

(*) 'Η λέξις 'Εντιμπέ διαβάζεται ως εξής : Τό ντ ένωμένο όπως στή λέξι ντύνω, ντό κ.λ.π. 'Επίσης τό μπ διαβάεται ένωμένο όπως στή λέξι μπομπότα, μπάρ, μπέ.

ΕΝΤΙΜΠΕ ΕΣΚΥΨΕ τὸ κεφάλι ντροπιασμένος καὶ φοβότανε νὰ μιλήσῃ. Ὁ Ταρζάν τὸν ἄρπαξε μὲ τὸ ἓνα χέρι ἀπὸ τὴ μέση καὶ τὸν ἐσήκωσε σὰν γατάκι ψηλά.
— Ἀκουσε δῶ, τοῦ εἶπε, θὰ σὲ τινάξω σὰν μπάλλα πέρα σὲ κείνο τὸ ποτάμι ποὺ εἶναι γεμᾶ.

το κροκοδιλλοῦς.

Ὁ Ἀντιμπὲ ἀνατρίχιασε.

— Θὰ μοῦ πῆς ;

— Ναί... ναί... Ὁχι ἐδῶ... Πᾶμε πρὸ μακριά...

Ὁ Ταρζάν κατάλαβε ὅτι ὁ Ἐντιμπὲ φοβόταν νὰ μιλήσῃ σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ἄρα γύρω τοὺς ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι κρυμμένοι. Καὶ δὲν διαψεύσθησαν οἱ σκέψεις του γιατί τὴ στιγμή ἐκείνη ἓνα βέλος ἐσφύριξε πλάϊ στὸ κεφάλι τοῦ Ταρζάν καὶ σφηνώθηκε στὸ διπλανὸ δέντρο.

Ὁ Ταρζάν χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὸν Ἐντιμπὲ ἀπὸ τὴ σφιχτὴ λαβὴ ποῦ τοῦ εἶχε κάνει μὲ τὴ χουφτα του, ἔσκυψε καὶ παρμέρισε πίσω ἀπὸ ἓνα μπαομπάμ. Δὲν κρύφτηκε γιατί φοβόταν, ἀλλὰ γιὰ νὰ κἀνῃ τοὺς ἄλλους νὰ φανερωθοῦν καὶ νὰ δῇ ποιοὶ ἦσαν.

Πράγματι σὲ λίγο εἶδε νὰ παρουσιάζονται τέσσερις ἄνδρες τῆς φυλῆς τῶν Ὀκότα στεφανωμένοι στὰ κεφάλια μὲ τὸ κέρατο τοῦ ρινόκερου.

Οἱ Ὀκότα κυνηγοῦν τοὺς ρινόκερους καὶ κάθε παλληκάρι ποῦ θὰ σκοτώσῃ ρινόκερο, κόβει τὸ κέρατο τοῦ θηρίου καὶ τὸ φορᾷ ὡς σῆμα παλληκαριᾶς στὸ μέτωπό του. Νομίζει μ' αὐτὸ ποῦ κάνει ὅτι ἀποκτᾷ τὴ δύναμι τοῦ ρινόκερου.

Ὁ Ταρζάν, κοιπόν, τοὺς εἶδε νὰ παρουσιάζονται. Ἦσαν ἄρματωμένοι μὲ τὰ βέλη τους.

Κατὶ τὸ περίεργο συνέβαινε καὶ οἱ Ὀκότα ξεθάρρεψαν ἐναντίον του. Ἐπρεπε νὰ τοὺς δαμάσῃ γιὰ νὰ δῇ τί συμβαίνει.

Ἐσκυψε καὶ μουρμούρισε στὸν βασιλιά Ἐντιμπὲ.

— Φώναξέ τους νάρθουν κοντά. Ἄν δὲν τὸ κἀνῃς θὰ σὲ στραγγαλίσω. Καὶ τοῦσφιξε τὸ λαιμό.

Ὁ Ἀντιμπὲ τρομοκρατημένος γιατί ἤξερε πόσο δυνατὸς

ήταν ο Ταρζάν άρχισε νά καλή κοντά του τούς τέσσερις άνδρες.
Έκείνοι έπεσαν σάν κουτορνίθια στην πεγίδα του Ταρζάν και πλησίασαν άναζητώντας τόν Βασιλιά τους τόν όποιο ο Ταρζάν είχε κρύψει πίσω από τό δέντρο.

Στήν κατάλληλη, όμως, στιγμή ο Ταρζάν μ' ένα πήδημα ξεχύθηκε σάν σίφουνας ανάμέσά τους και μ' άνοιχτά τά χέρια και τά πόδια τούς παρέσυρε και τούς τέσσερις κ' έπεσαν χάμω.

Τέτοιο αϊφνιδιασμό δέν τόν περίμεναν. Τά βέλη τους, τά

**Πράγματι σέ λίγο είδε νά παρουσιάζονται
τέσσερις άνδρες της φυλής τών Όκότα στεφα-
νωμένοι στα κεφάλια με τό κέρατο
του ρινόκερου**

τόξα τους είχαν σκορπίσει κι' ο Ταρζάν δρθιος μπροστά τους με τά πόδια άνοιχτά και τό μαχαίρι στο χέρι τούς έφώναξε :

—“Αν θελήσει κανένας από σάς τούς τέσσερις νά μου κάνη τό παλληκάρι νά μου τό πη άμέσως νά παλαίψωμε κι' όχι νά μεταχειρίζεστε ύπουλα μέσα. Έμπρός... Κανείς ; Τότε σηκωθείτε και πάμε στην καλύβα μου νά σάς προσφέρω φαί και πιστό. Ή Τζέϊν έχει καλό φαί, μιá ψητή άντιλόπη. Σηκωθείτε... Πάμε...

Ταπεινωμένοι μετανιωμένοι, για την έπίθεσι που πήγαν νά κάνουν στον Ταρζάν, με τά κεφάλια σκυφτά ο Βασιλιάς Έντιμπέ και οι τέσσερις μαύροι του, ακολουθήσαν σάν άρνάκια τόν πραγματικό ήρωα και Βασιλιά της Ζούγκλας, TAPZAN.

ΦΑΓΑΝ, ήπιαν «νερό τής φωτιάς»(*), και πρόφεραν λόγια εύχαριστίας για την φιλοξενία. Σ' όλο αυτό το διάστημα ο Ταρζάν δέν τους έρώτησε τίποτα για την άδικη επίθεσι που του είχαν κάνει.

Σε μία στιγμή, όμως, ενώ τους κερνούσε το τέταρτο ποτηράκι ούϊσκι, τους είπε :

—Είμαστε φίλοι ;

—Ναί, είμαστε φίλοι, απάντησε ο βασιλιάς Έντιμπέ.

—Τότε τί σάς ξφταιξα ;

—Δέν μδς ξφταιξεσ έσύ... Φταινε οι Βρυκόλακες.

—Ποιοί βρυκόλακες ;

—Του πατέρα σου και τής μητέρας σου.

Ή Τζέϊν άρχισε νά γελά. Ό Ταρζάν τους κύτταζε κατάπληκτος.

—Οι Βρυκόλακες ; Ποιός σάς είπε τέτοιες κουταμάρες !

—Τους είδαμε.

—Τους βρυκόλακες ;

—Ναί, Τους είδαμε νά τριγυρίζουν στην Ζουγκλα.

—Και πώς ήσαν ;

—Λευκά φαντάσματα δύο, που τά μάτια τους έβγαζαν φωτιές.

—Όραία... τά είδατε... Άλλά ποιός σάς είπε ότι αυτά τά φαντάσματα μπορούσαν νά είναι οι ψυχές του πατέρα μου και τής μητέρας μου ;

—Ό μέγας Σικίντι(**) Άμναχάρα.

—Καλά κ' έγώ τί φταίω ;

(*) Νερό τής φωτιάς ονομάζουν οι μαύροι τά ευρωπαϊκά ποτά που έχουν οινόπνευμα και καίνε σάν φωτιά στο λάργγι. Ό Ταρζάν είχε όψέντι και ούϊσκι που είχε φέρει μαζί της σέ κιβώτια ή Τζέϊν επιστρέφοντας στη Ζουγκλα από την Άγγλία.

(**) Σικίντι ονομάζουν οι μαύροι τόν Μάγο. Κάθε χωριό έχει κι' από ένα Μάγο. Κάθε βασιλιάς έχει ως σύμβουλό του έναν Μάγο. Ό Άντιμπέ είχε τόν Άμναχάρα.

—Μδς εἶπε πῶς οἱ Βρυκόλακες θὰ μᾶς ἐπνιγνῶν ὅλους μας μέσα σὲ μιὰ νύχτα ἂν δὲν τοὺς τιμωρούσαμε. Καὶ μεγαλύτερη τιμωρία ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ γυιοῦ τους δὲν ὑπάρχει !

—Κ' ἔτσι γιὰ νὰ γλυτώσετε ἤρθατε νὰ σκοτώσετε ἐμένα, Ἡ Τζέϊν εἶχε ξεκαρδιστῇ στὰ γέλια. Ἡ Τσίτα πού τριγυρνοῦσε γύρω τους βλέποντας τὴν Τζέϊν νὰ γελά, γελοῦσε κι' αὐτή. Ἡ σκηνὴ ὅμως, παρ' ὅλη τὴν τραγικότητα τοῦ πράγματος εἶχε καταντήσῃ τόσο κωμικὴ, πού ἀρχισαν νὰ γελοῦν καὶ οἱ μαῦροι.

Ἐκεῖνος ὅμως πού δὲ γελοῦσε ἀλλὰ καθόταν σκεπτικὸς ἦταν ὁ Ταρζάν. Τί νὰ συνέβαινε ἄραγε στὴν πραγματικότητα ; Τί ἦταν αὐτὰ τὰ φωτεινὰ λευκὰ φαντάσματα ; Καὶ διατί ὁ μάγος νὰ προσδιορίσῃ ὅτι οἱ βρυκόλακες ἦσαν οἱ ψυχὲς τοῦ πατέρα του καὶ τῆς μητέρας του ; Ἐπειτα... πῶς τοῦρθε νὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς μαύρους καὶ νὰ τοὺς πῇ ὅτι ἡ κατὰστασις θὰ σωζόταν μόνον ἂν σκοτωνόταν ὁ Ταρζάν ;

Κᾶτι ἄλλο συνέβαινε. Κᾶτι πού θὰ ἔφταιγε κι' αὐτός ὁ Μάγος κ' ἔπρεπε νὰ τὸ ξεκαθαρίσῃ.

ΥΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΖΟΤΑΝ ὁ Ταρζάν ἐνῶ οἱ ἄλλοι γελοῦσαν, χωρὶς νὰ ξέρουν γιὰτί γελοῦν καὶ τινάχτηκε ἀμέσως ἐπάνω, σὰν νὰ τὸν δάγκωσε φίδι. Ἐρρίξε μιὰ ματιὰ γύρω του, ζώστηκε τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά κ' ἔνα πιστόλι πού εἶχε τοῦ φέρεῖ ἡ Τζέϊν καὶ εἶπε στοὺς μαύρους :

—Πηγαίνετε στὸ χωριό σας. Πηγαίνετε... Εἶθε ἐλεύθεροι. Ὁ Ταρζάν ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ζούγκλας, ἀγαπᾷ καὶ σᾶς. Πηγαίνετε στὸ χωριό σας καὶ νὰ δέσετε τὸ Μάγο.

—Τὸ Μάγο ; Εἶναι ἱερὸ πρόσωπο !

—Εἶναι παληάνθρωπος. Προσέχετε αὐτὰ πού σᾶς λέγω : Θαρθῶ στὸ χωριό σας κι' ἂν δὲν τὸν βρῶ δεμένον, θὰ βγάλω τὴν κραυγὴ μου νὰ καλέσω ὅλα τὰ θηριὰ τῆς Ζούγκλας νὰ σᾶς κατασπαράξουν. Ἀκούσατε ;

Οι μαύροι σηκώθηκαν φοβισμένοι, χαιρέτησαν και έφυγαν.

—Τί σκοπεύεις να κάνης; έρώτησε ή Τζέϊν.

—Κάτι βρωμά... *Ο Μάγος από κάπου πληρώθηκε για να πή αυτά.

Πρέπει να έρευνήσου με και να ανακαλύψω με την αιτία.

—Θάρθω μαζί σου, Ταρζάν.

—Δέν πρέπει να έκτίθεται, έσύ, τόσο πολύ.

—Είμαι γυναίκα σου Ταρζάν, και μην ξεχνάς ότι ή Ζοϋγκλα έχει πολλές παγίδες...

*Η Τζέϊν πήρε κι' αυτή ένα πιστόλι, τó ζώστηκε και κύλησε από τó δέντρο στη γη. Σε λίγο την άκολουθήσε ό Ταρζάν.

—Και ποϋ πάμε, Ταρζάν;

—*Οχι, από κεϊ ποϋ έφυγαν οι μαύροι *Οκότα. Θα φύγουμε από την αντίθετο πλευρά και θα περάσουμε τó ποτάμι να βρεθούμε πίσω από τó χωριό των *Οκότα.

—Θά νυχτώσουμε στο δρόμο.

—Κάπου θά βρούμε να περάσουμε τη νύχτα.

*Ετσι όπως σχεδίασαν τó δρομολόγιό τους, από σχοινοκλάδι σε σχοινοκλάδι πεδώντας πάνω από έλέφαντες και από λιοντάρια, ανάμεσα σε πλήθος από μαϊμούδες έφθασαν στην όχθη του ποταμού.

*Ο Ταρζάν είχε τά δικά του λιμανάκια σε κάθε ποτάμι. Είχε φτιάσει υπόγειες σπηλιές και μέσα σ' αυτές έκρυβε μιá βάρκα, κουπιá, ξερά ξύλα για άναπτήρες φωτιάς, ρε-

Κάθησε σ' ένα θράχο πλάϊ στην όχθη και συλλογιζόταν τί να έσήμαινε άραγε αύτή ή έμφάνισι τών Βρυκολάκων.

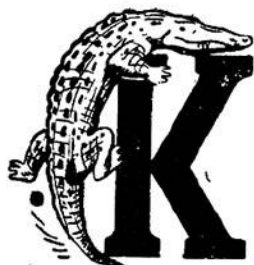
τοῖνι ἀπὸ δέντρα, πανιὰ ὑφασμένα ἀπὸ κλωστὲς τῆς Ζούγκλας καὶ ἀπὸ κανένα μαχαίρι. Ἦταν ἐφόδια ποὺ πολλὰς φορὲς τοῦ χρησίμεψαν σὲ κρίσιμες στιγμὲς.

Ἐκεῖ, λοιπόν, στὴν ὄχθη βρῆκαν τὴ βάρκα τὴν ὁποία ὁ Ταρζάν ἔρριξε στὸ νερό, ἐνῶ ἡ Τζέιν μάζεψε ξερὰ ξυλαράκια.

Μπήκαν στὴ βάρκα καὶ κοπηλατώντας ἔπλεαν κοντὰ στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη. Ὁ ποταμὸς ἦταν γεμάτος κροκοδείλους καὶ ὁ Ταρζάν δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ διασκέδασι. Γι' αὐτὸν τὸ κυνήγι τῶν κροκοδείλων ἦταν μιὰ διασκέδασι. Γιατὶ συνήθιζε νὰ βουτᾷ βαθειὰ στὸ ποτάμι καὶ νὰ προκαλεῖ τοὺς κροκοδείλους νὰ τὸν κυνηγᾶνε. Οἱ κροκοδαῖλοι δὲν τὸν πρόφταιναν κ' ἐκεῖνος κολυμποῦσε γύρω τοὺς πειράζοντάς τους, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἀνοιγαν τὰ τεράστια στόματά τους νὰ τὸν ἀρπάξουν. Σήμερα ὅμως δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ κυνήγι καὶ προσπαθοῦσε νὰ τοὺς ἀποφύγῃ.

**Ἔβγαλαν τὴ βάρκα μέσα ἀπὸ τὴ σπηλιὰ καὶ τὴν
τράβηξαν στὸ νερό.**

ΑΤΑ ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ τράβηξαν τη βάρκα έξω από την δχθη. Σκοτεινίαζε και είχαν ακόμη πολύ δρόμο για να φθάσουν στο χωριό των 'Οκότα.

—Τζέϊν, διάλεξε κανένα ψηλό δέντρο κατάλληλο για να κοιμηθούμε. 'Εγώ θα κάνω μερικά βήματα.

Ο Ταρζάν, όμως, δέν πήγε να περπατήσει, κάθισε σ' ένα βραχάκι της δχθης και άρχισε να σκέπτεται πολύ στενοχωρημένος τα γεγονότα. 'Υποπτευόταν πως όλ' αυτά τα παραμύθια των βρυκολάκων θα ήταν έργα λευκών, οι όποιοι θα ήθελαν να τρομοκρατήσουν τους μαύρους. Και για να βγάλουν από τη μέση τον Ταρζάν δωροδόκησαν το Μάγο να κάνει θυσίες και μάγια και να έπηρε άση τρομοκρατώντας τους Μαύρους.

'Εκεί που συλλογιζόταν άκουσε τη φωνή κουκουβάγιας. Ο Ταρζάν σηκώθηκε. Ήταν σύνθημα. 'Επικοινωνούσεν ο Ταρζάν με τη Τζέϊν. 'Εκείνη έκανε την κουκουβάγια κι' αυτός το λιοντάρι.

"Εβγαλε τότε κι' ατός ένα βρυχηθμό λιονταριού. 'Η Τζέϊν τον καλοῦσε. Σιγά σιγά, λοιπόν, δίχως να κάνει θόρυβο έπήγαινε προς το μέρος της φωνής, ως που σέ μια στιγμή άκουσε τη φωνή της κουκουβάγιας από πάνω του σ' ένα δέντρο.

Σήκωσε τα μάτια και διέκρινε μέσα στο σκοτάδι τη Τζέϊν κολλημένη πάνω στον κορμό του ψηλού δέντρου.

Με μεγάλη τέχνη αναρριχήθηκε κι ο Ταρζάν. Ήρθε κοντά της.

—Τί συμβαίνει; τη ρώτησε.

—Κύτταξε δεξιά. Τί βλέπεις;

—Δύο άνθρωπινές λευκές σκιές.

—Αυτοί είναι οι βρυκόλακες. Πές μου όμως από κει πίσω απ' αυτά τα δέντρα ποιό χωριό είναι;

—Τό 'Οσίμπα.

—'Ωραία! Καταλαβαίνεις τώρα τί γίνεται; Δύο κακοήθεις, ποιός ξέρει ποιοί άγριεύουν τους μαύρους με το σύ-

στημα τῶν βρυκολάκων καὶ τοὺς ρίχνουν ἐπάνω σου. Λοιπὸν σημάδεψε ἐσὺ τὸν ἀριστερὰ κι' ἐγὼ τὸν δεξιὰ...

— Δὲν σκοτῶ ἄνθρωπο, Τζέϊν.

— Δὲν πρόκειται νὰ τοὺς σκοτώσουμε, θὰ τοὺς σημαδέψουμε χαμηλὰ στὰ πόδια... Πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν...

— Κι' ἂν μείνουν ἀνάπηροι, κουτσοί;

— Τότε τὸ φταίξιμο εἶναι δικό τους κι' ὄχι δικό μας. Ποιὸς τοὺς εἶπε νάρθοῦν νὰ μᾶς χαλάσουν τὴν ἡσυχία;

Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Τζέϊν ἐστήριξαν τὰ πιστόλια τους πάνω στὸ κλαρὶ τοῦ δέντρου. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀκούστηκε κᾶτι σὰν ψαλμωδία. Οἱ βρυκόλακες μοιρολογοῦσαν μὲ μιὰ συρτὴ φωνή. Τόκναναν γιὰ νὰ τραβήξουν τὴν προσοχὴ τοῦ χωριοῦ.

Ἡ Τζέϊν σημαδεύει: ἕνα, δύο, τρία...

Μὲ τὸ τρία ἀκούστηκε ἕνας διπλὸς πυροβολισμὸς καὶ οἱ βρυκόλακες ἔχασαν ἀμέσως τὴ λευκὴ, φωτεινὴ ἐμφάνισί τους. Ἀκούστηκε, ὅμως, καὶ μιὰ κραυγὴ.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν κατέβηκαν τότε γρήγορα, γρήγορα ἀπὸ τὸ δέντρο κ' ἔτρεξαν στὸν τόπο ποῦ εἶχαν δεῖ νὰ ὀρθώνονται οἱ δύο βρυκόλακες.

Βέβαια ἀντὶ γιὰ βρυκόλακες βρῆκαν δύο ἀνθρώπους μὲ σάρκα καὶ ὅστᾳ, οἱ ὁποῖοι βλαστημοῦσαν καὶ μούγγριζαν γιὰτὶ οἱ σφαῖρες τοὺς εἶχαν ξεγδάρει τὰ πόδια καὶ τὸ αἷμα ἔτρεχε ἄφθονο.

Καθὼς ἀντίκρυσαν ἀπὸ πάνω τους μάλιστα τὶς σκιὰς τοῦ Ταρζάν καὶ τῆς Τζέϊν τρόμαξαν περισσότερο καὶ ὁ ἕνας μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς στηρίχτηκε στὸ γερό του πόδι κι ἀνασηκώθηκε.

— Ποιοὶ εἴσθε σεῖς; τοὺς ἐρώτησε ὁ Ταρζάν.

Ἐκεῖνοι τὸν κύτταζαν περίεργα. Κύτταζαν καὶ τὴ γυναικᾶ. Κι' ἀναλογιζόντουσαν. — Ὑπάρχουν, λοιπόν, λευκοὶ ἄνθρωποι στὴ Ζοῦγκλα; Καὶ μάλιστα γυμνοί;

Ὁ Ταρζάν τοὺς ξαναρώτησε:

— Γιατὶ κάνετε τοὺς βρυκόλακες;

Αὐτοὶ δὲν ἔξεραν τὴ γλῶσσα τοῦ Ταρζάν καὶ ἄρχισαν νὰ κάνουν νοήματα μὲ τὰ χέρια.

Οὕτε οἱ μὲν, οὕτε οἱ δὲμποροῦσαν νὰ καταλάβουν.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ὅπως εἶπαμε ἦταν καλὸς καὶ ἀγνός,

ήταν ανθρωπιστής και γεννοῖος. Ἀφοῦ δὲν ἔβλεπε κανένα κίνδυνο ἐκ μέρους τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπων, γιατί νά τοὺς κακομεταχειρισθῇ, ἀφοῦ, μάλιστα, ἦσαν τραυματισμένοι.

Τότε ἔπιασε τὸν ἕνα καὶ τοῦ ἔδειξε νάκασυμπῆση στὸν ὦμο του. Ἔδειξε μὲ νοήματα νά κάνῃ τὸ ἴδιο κι' ὁ ἄλλος στὸν ὦμο τῆς Τζέϊν.

Καὶ κουτσαίνοντας, πονώντας ἀκολούθησαν τὸν Ταρζάν ὁ ὁποῖος τοὺς ὠδήγησε στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ τοὺς ἔβαλε νά ξαπλώσουν πάνω στὴν χλόη καὶ ἄρχισε νά περιποιῇται τὰ τραύματά τους.

Ἡ Τζέϊν ἦταν πιὸ ἐπιδέξια, γιατί τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν στὴν Ἀγγλία εἶχε μόθει νοσοκόμους. Πανιὰ εἶχαν, ἔτριψε καὶ κάποιο βότανο, τοὺς ἔπλυνε τὸ τραῦμα καὶ τοὺς ἔκανε ἕνα σφιχτὸ ἐπίδεσμο.

Ἔπειτα τοὺς ἔκανε νοήματα νά ξαπλώσουν.

Οἱ δύο ἀγνωστοὶ εἶχαν ἀπορήσει μὲ τίς περιποιήσεις τοῦ Ταρζάν καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ τίς τσέπες τους νά τοῦ προσφέρουν τσιγάρο καὶ ἀπὸ κάποιο δισάκκιο ποὺ εἶχαν σοκολάτες καὶ καραμέλλες γιὰ τὴ Τζέϊν.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ποὺ δὲν ἔπαυσε νά εἶναι φιλόποτος οὔτε τὸ τσιγάρο ἀναψε οὔτε τὰ γλυκὰ ἄφησε τὴ Τζέϊν νά φάῃ

Ἐκεῖνοι κατάλαβαν τίς ὑποψίες του καὶ γιὰ νά μὴ δώσουν θάρρος ἔφαγαν πρῶτοι ἀπὸ τίς σοκολάτες καὶ ἀναψαν πρῶτοι τὸ τσιγάρο.

Τὶ τρομερὸ, ὅμως, νά μὴ μποροῦν νά συνεννοηθοῦν.

Ἡ Τζέϊν ὅμως τοὺς κύτταζε καλὰ, καλὰ, ξαπλωμένη κι αὐτὴ στὴ χλόη τῆς ὄχθης. Μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι γύρευε νά μαντέψῃ τί εἶδους ἄνθρωποι ἦσαν κι' ἄρχισε μιὰ περιέργη κουβέντα μαζὺ τους.

Σκέφθηκε πῶς ἂν ἔλεγε μία λέξι γιὰ τίς διάφορες χῶρες τῆς γῆς θὰ εὑρίσκε ἐπὶ τέλους τί ἄνθρωποι ἦσαν.

Κι' ἄρχισε:

— Ἰτάλιαν γιού. Δηλαδή ἐσὺ Ἰταλός;

Κ' ἔδειχνε μὲ τὸ χέρι τῆς τὸν καθένα τους.

Ἐκεῖνοι κατάλαβαν καὶ κούνησαν ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

Ἡ Τζέϊν συνέχισε:

— Σπάνις, Σπανιόλο γιού;

Οἱ δύο ἄνδρες ἐκούνησαν ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

—Φράντζ, Φρανσέ γιού ;

Πάλι ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

Εἶχε ἀπαρριθμῆσει ὅλες τὶς χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκεῖνοι ὅμως διαρκῶς κουνοῦσαν ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι. Τέλος ἡ Τζέιν πρόφερε :

—Γκρήκ... Γκρέκ.

—Μάλιστα, ἐδῶ εἵμαστε Γκρέκ Γκρέκ καὶ τὰ τοιαῦτα, γιές.

Ἡ Τζέιν τότε χάρηκε πολὺ γιατί οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες ἦσαν ἀπὸ τῆ χώρα τοῦ Νίκου τοῦ Μπακλῶρη, κ' ἔτσι θὰ μπορούσαν ἐπιτέλους νὰ συνεννοηθοῦν μὲ διερμηνέα τὸ φίλο τους Ἕλληνα ποὺ διέμενε στὴ Σαγκατάγκα.

ΕΡΑΣΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ἡ νύχτα γιατί ὅλοι τους ἦσαν κουρασμένοι κι' ἀποκοιμήθηκαν εὐχάριστα πλάϊ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Καὶ μόλις ἐξάραξε ἡ Τζέιν μάζεψε μπανάνες ἀπὸ τὶς ὁποῖες προγευματίσαν ὅλοι τους. Ἐπειτα μπῆκαν στὴ βάρκα καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ.

Ποῦ πήγαιναν ;

Γιὰ τὴ Σάγκατάγκα νὰ βροῦν τὸν Ἕλληνα Νίκο Μπακλῶρη. Ὁ Ταρζάν ἤθελε νὰ μάθῃ δυὸ πράγματα : Πρῶτον γιατί αὐτοὶ οἱ δύο Ἕλληνες παρίστανιν τοὺς βρυκόλακες μέσα στὴ Ζοῦγκλα καὶ δεύτερον γιατί ὁ Μάγος εἶχε πεῖ ὅτι γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ Βρυκόλακες ἔπρεπε νὰ σκοτωθῇ ὁ Ταρζάν.

Μιά μέρα ὁλόκληρη πέρασαν στὸ ποτάμι καὶ κατὰ τὸ δειλινὸ ἔφθασαν στὰ περίχωρα τῆς Σαγκατάγκας. Ὁ Ταρζάν ἔφυγε μιά στιγμὴ καὶ γύρισε πίσω μὲ τὸ Μπακλῶρη, καὶ μὲ 10 μαῦρους οἱ ὁποῖοι κρατοῦσαν δύο φορεῖα.

Φόρτωσαν τοὺς τραυματίες στὰ φορεῖα καὶ τοὺς ἔφεραν στὸ σπίτι τοῦ Μπακλῶρη, ὁ ὁποῖος ἐνθουσιασμένος ποῦ

έβλεπε Έλληνες έπειτα από χρόνια, έτοιμασε ένα πολυτελέστατο τραπέζι.

Άλλά και οι δυο Έλληνες έλαμπαν από τη χαρά τους που έπεσαν σε τόσο καλά χέρια. Και δεν ήξεραν πώς να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους και τη χαρά τους.

—Έχεις ακούσει για τον Όδυσσέα, Τζέιν, και σύ Ταρζάν; Όλοι οι Έλληνες είναι Όδυσσέηδες είναι ή πονηροί ή έξυπνοι, Αύτοι οι δύο έδω, έπειδή δεν είναι γραμματισμένοι είναι πονηροί. Για να γλυτώσουν από καμμιά επίθεσι θηρίων τρομοκρατούσαν τη Ζούγκλα παριστάνοντας τους βρυκόλακες ως που να κάνουν τη δουλειά τους,

—Ποιά δουλειά;

—Για ποιά δουλειά έρχεται όλος ο κόσμος στη Ζούγκλα; Για να καθήση μερικά χρόνια σ' ένα άγνωστο μέρος να κερδίση μερικά χρήματα και να γυρίση σπίτι του να ζήσει τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του εύτυχισμένος.

—Ναί, αλλά... ο Μάγος; Τα φαντάσματα; Ή επίθεσι των Όκότα έναντιόν μου να με σκοτώσουν;

—Όσο γι' αυτά τα πράγματα είναι έντελως άμέτοχοι. Αύτοι δεν ήξεραν να συνεννοηθούν με σās και θα συνεννοούντο για τόσο λεπτά ζητήματα με τους μαύρους;

Ό Ταρζάν έπίεσθη, αλλά δεν θάφηνε έτσι άνεξιχνίαστο το ζήτημα του Μάγου.

—Αύτους έδω, θα τους κρατήσω έγώ, είπε ο Νίκος Μπακλώρης. Είναι δυο άγνά χωριατόπαιδα, έξυπνα και τολμηρά. Όταν γίνουν καλά από τα τραύματά τους θα τους χρησιμοποιήσω στις δουλιές μου και δεν θα κινδυνεύουν πιά από... τις σφαίρες...

Έγέλασαν όλοι.

ΗΝ ΑΛΛΗ μέρα ο Ταρζάν και ή Τζέιν έφευγαν έσπευμένως για τό χωριό των Όκότα. Ήταν βέβαιι πιά ότι ή επίθεσι ήταν σχεδιασμένη από τό Μάγο και πιθανόν κι' από τό βασιλιά Όντιμπέ. Αύτό θα τό έβλεπαν.

Και πράγματι τό κατάλαβαν αυτό μόλις έφθασαν σε λίγη από-

σται έξω από τό χωριό τών 'Οκότα.

‘Ο ‘Οντιμπέ είχε παρασπονδίσει τής συμφωνίας φιλίας μέ τόν Ταρζάν. Ήταν πολύ κακός ό ‘Οντιμπέ κ’ είχε παρσούρει μαζί μέ τό Μάγο όλους τούς μαύρους τοῦ χωριοῦ ἐναντίον του.

Οί μαῦροι, λοιπόν, ἦσαν ξεσηκωμένοι. Τούς περίμεναν νά τούς πιάσουν καί νά τούς δέσουν.

Τότε ό Ταρζάν κάτι σκέφτηκε καί τράβηξε τή Τζέϊν πί. σω νά κρυφτοῦν.

—Τί συμβαίνει, Ταρζάν.

—Θά γίνωμε καί μεῖς “Ελληνες... ‘Οδυσσέηδες

—Δέν σέ καταλαβαίνω.

—Αὐτοί εἶναι πολλοί, ἐμεῖς δύο, θά τούς νικήσωμε μέ τήν πονηριά... ‘Οδυσσέηδες !

Καί ψιθύρισε στ’ αὐτί τής Τζέϊν τό σχέδιό του.

Πράγματι. σάν ἐνύχτωσε καλά οί μαῦροι τοῦ χωριοῦ ‘Οκότα ἄκουσαν ξαφνικά μέσα στή νύχτα κάτι παράξενα οὐρλιαχτά. Βγήκαν έξω από τίς καλύβες τους καί τότε αὐτό εἶδαν τούς ἔκανε νά τρέμουν καί νά λυγοῦν τά πόδια τους ἀπό τό φόβο.

Στό ὕψωμα πού δέν ἀπείχε περισσότερο ἀπό ἑκατό μέτρα ἀπό τό χωριό τους ἀντίκρυσαν δύο φωτεινά φαντάσματα ὀλόλευκα.

“Οπως καταλάβατε ό Ταρζάν τούς πλήρωσε μέ τό ἴδιο νόμισμα.

Προληπτικοί οί μαῦροι, πού πίστευαν πολύ στά πνεύματα, ἔτρεμαν. ‘Ο Βασιλεὺς ‘Αντιμπέ καί ό Μάγος φοβήθηκαν κι αὐτοί.

Τότε ἀκούστηκε μιὰ βροντερή φωνή πού μιλοῦσε στή γλῶσσα τους.

—Εἶσθε ἀκάθαρτοι καί θά πεθάνετε ὅλοι σας. Εἶσθε κακοί καί θά σᾶς παρουσιασθῇ βαρεῖά ἀρρώστεια! Αἴτιος γιά τό κακό αὐτό εἶναι ό ‘Αντιμπέ ό βασιλιάς σας καί ό Μέγας Μάγος. Νά τούς δέσετε !

Μόλις ἄκουσαν οί μαῦροι ὅτι ἔτσι θά γλύτωναν, ὥρμησαν κ’ ἔδεσαν τό βασιλιά καί τό Μάγο. Τούς ἔδεσαν σφιχτά πάνω σ’ ἓνα δέντρο. Τέτοια ὁμως ἦταν ἡ τρομάρα τοῦ κακοῦ ‘Αντιμπέ καί τοῦ Μάγου, τόση ἦταν καί ἡ μανία τών

Μαύρων που τούς ξαφίζουν λίγο περισσότερο στο λαιμό ενώ τούς έδεναν στα δέντρα που τὰ κακάρωσαν.

Άμέσως έσβυσαν τὰ φαντάσματα. Ό Ταρζάν και ή Τζέιν πέταξαν από πάνω τους τὰ λευκά πανιά που φωσφόριζαν και τὰ όποια είχαν χρησιμοποιήσει οι δύο Ρωμιοί τις προηγούμενες ήμέρες.

Κι όταν κατέβηκαν στο χωριό και ρώτησαν τι συμβαίνει οι Μαύροι τούς διηγέθηκαν περίτρομοι τó έπεισόδιο.

Τότε ό Ταρζάν τούς ένεθάρρυνε και ότι τὰ κακά πνεύματα έφυγαν από πάνω τους τούς έβαλε νά διαλέξουν καινούργιο Βασιλιά και Μάγο.

Έτσι οι νεκροί ξεχάστηκαν κι άρχισε τó γλέντι στο χωριό των Όκότα.

Τήν έπομένη φεύγοντας ό Ταρζάν και ή Τζέιν για την καλύβα τους γελούσαν κι αύτοι κι' έλεγαν:

— Έξυπνοι αύτοι οι Έλληνες... Δέν είναι άσχημα νά γίνεται κανείς που και ποδ Όδυσσεύς!

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Μιά νέα συγκλονιστική περιπέτεια.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ

• • ΠΟΛΙΤΕΙΑ • •

Οφυσιοδίφης Μάξγουελ ἀναφέρει ὅτι μιὰ νεαρή φώκια εἶχε μεγαλώσει κοντὰ σὲ μιὰ Ἰρλανδικὴ οἰκογένεια, πρὸς τὴν ὁποία προσκολήθηκε ὅπως προσκολλοῦνται τὰ σκυλιὰ σ τοὺς κυρίους των — Τέσσερα χρόνια ἀργότερα τ' ἀφεντικά της θέ-

λοντας ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἔρριξαν στὴ θάλασσα. Σὲ λίγο ὅμως ἡ φώκια ξαναγύρισε στὸ σπίτι. Ὑστερα ἀπὸ πολλὲς καὶ μάταιες προσπάθειες νὰ τὴν παραπλανήσουν τ' ἀφεντικά εἶχαν τέλος τὴν τερατώδη ἔμπνευσι νὰ τῆς βγάλουν τὰ μάτια καὶ νὰ τὴν ξαναρρίξουν στὴν θάλασσα. Ὁκτὼ μέρες, ὅμως, ἀργότερα τὸ δυστυχημένο ζῶο ξαναγύρισε στὸ σπίτι τῶν σκληρῶν κυρίων του, οἱ ὅποιοι τέλος τόσο συγκινήθηκαν ὥστε τυφλὴν πιά ἀποφάσισαν καὶ κράτησαν τὴν φώκιαν.

Σ' ἓνα ἐλβετικὸ χωριὸ τὰ παιδιὰ μιᾶς ἀγροτικῆς οἰκογενείας πῆραν κάποτε μερικὰ αὐγὰ κόττας καὶ τὰ ἔβαλαν μέσα στὴ φωλιά ἑνὸς θηλυκοῦ κόρακος, ὁ ὁποῖος ἀνύποπτος ἄρχισε νὰ τὰ ἐπωάζῃ. Δυὸ μέρες προτοῦ τελειώσει ἡ ἐπώασις, τὰ ἴδια παιδιὰ πῆραν

τὰ αὐγά, τὰ ἔβαλαν μέσα σ' ἓνα καπέλλο καὶ τὰ ἀκούμπησαν πάνω σὲ μιὰ θερμάστρα. Σὲ λίγο ἀπὸ τὰ αὐγὰ ποὺ ἔσκασαν βγῆκαν τρεῖς νεοσσοὶ τοῖς ὁποίοις ἐμπιστεύτηκαν στὴ γάτα τοῦ σπιτιοῦ ἡ ὁποία κατὰ σύπτωσι εἶχε γεννήσει τὴν ἴδια

μέρα τὰ γατόπουλά της.

Στὴν ἀρχὴ ἡ γάτα ἐπιχείρησε νὰ καταβαοχθίσῃ τοὺς νεοσσοὺς, ὅταν ὅμως ἔφαγε μερικὲς ξυλιὲς κατάλαβε πῶς ἡ πράξι αὐτὴ τῆς ἦταν ἀπηγορευμένη.

Ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες συνεχῶς ἡ γάτα περιποιοῦταν καὶ ἔγλυφε τὰ κλωσσόπουλα ὅπως ἀκριβῶς ἔκανε καὶ γιὰ τὰ γατιά της. Μιὰ νύχτα ὅμως γυρίζοντας ἀργὰ στὴ θέσι της ξαπλώθηκε τόσο ἀπρόσεκτα ὥστε συνέθλιψε τὰ δυὸ ἀπὸ τὰ τρία κλωσσόπουλα.

Τὸ τρίτο κλωσσόπουλο μεγάλωσε καὶ ἔγινε ἓνας ὠραῖος κόκκορας ὁ ὁποῖος διетήρησε πάντα ἀγαθώτατες σχέσεις μὲ τὴν γάτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ τὸν ἀνέθρεψε σὰν ἀληθινὴ μητέρα του.

Ἡ φίλια αὐτὴ τελείωσε μόνον ὅταν ὁ κόκκορας πῆγε στό . . . φοῦρνο.

Ἡ νεμεσύνη **ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΩΝ**

τῶν τετραπόδων

Η ύπαρξι τῶν ζώων διέπεται ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀδυσώπητο νόμο : φάγε τὸν πλησίον σου ἂν δὲν θέλῃς νὰ φαγῶθῃς ἀπ' αὐτόν.

Ἐπάρχουν ὅμως καὶ ζῶα, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ φᾶνε ἄλλα ζῶα ἐνῶ ἀντιθέτως καὶ μάλιστα μποροῦν νὰ φαγῶθοῦν ἀπὸ αὐτά. Τί νὰ κάνουν λοιπὸν οἱ μικροὶ αὐτοὶ καὶ ἄδύνατοι, οἱ προλετάριοι τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου γιὰ νὰ μὴ φαγῶθοῦν ; Τὸ πρῶτο καὶ κύριο μέλημά τους εἶναι βέβαια νὰ βρίσκονται ὅσο μποροῦν πρὸ μακουὰ ἀπὸ τὸν κίνδυνο.

Ὅταν ὅμως βρεθοῦν ξαφνικὰ κοντὰ του ; Αἴ, τότε ἀπλούστατα... μεταμφιέζονται καμουφλάρονται, ἂν θέλετε, ἄλλα κατὰ ἓνα ἐντελῶς δικό τους τρόπο. Ἡ μέθοδος αὐτὴ τὴν ὁποία θὰ ἐξηγήσωμε ἀμέσως παρακάτω, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ τεχνάσματα ποὺ μετέρχονται τὰ κινδυνεύοντα ζῶα γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ μιὰ ἐνδεχομένη ἐπίθεσι.

Ἡ μέθοδος τῆς «μεταμφιέσεως» στὰ ζῶα, εἶναι μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς συμφοῆς μὲ τὸ περιβάλλον καὶ τὸ ἔδαφος. Δηλαδή τὰ ζῶα δὲν φοροῦν ἄλλες προβειᾶς ἢ δὲν ἀλλάζουν χρώμα καὶ σχῆμα γιὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίζονται, ἀλλὰ συγχέονται μὲ τὸ περιβάλλον τους γίνονται ἓνα μ' αὐτό, κι' ἔτσι δὲν τὰ διακρίνει κανεὶς.

Τὴν μέθοδο αὐτὴ τὴν ἐφάρμοζουν πολλὰ ζῶα. Γιὰ νὰ πεισθῇτε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πᾶτε σὲ χώρες μακρινές,

στὴ Ζουγκλα δηλαδή. Θὰ ἔχετε ἴσως διαπιστώσει κάποτε καὶ σεῖς περπατώντας στὴν ἐξοχὴ ὅτι περάσατε δίπλα σ' ἓνα λαγὸ χωρὶς νὰ τὸν προσέξετε. Καὶ ὅμως τὸ ζῶο δὲν

ΖΩΑ... ΠΟΥ ΜΕ

ΚΟΛΠΑ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

ἦταν κρυμμένο μέσα σὲ καιέ-να θάμνο, ἦταν ξαπλωμένο ἐπάνω στὸ γυμνὸ ἔδαφος. Καὶ ὅμως δὲν ἀντιληφθήκατε τὴν παρουσίαν του, παρὰ διαν—περάσατε—ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ὁ λαγὸς εἶχε γίνει ἀπλούστατα ἓνα μὲ τὸ χῶμα τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν τὸν προσέξατε. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν πέρδικα.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ σημειώ-νεται πολὺ ἰδίως στὶς χώρες ποὺ εἶναι σκεπασμένες κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ χιόνι. Ἐκεῖ ὅπου τὸ χιόνι μένει ὅλο τὸ χρόνο, τὰ περισσότερα ζῶα εἶναι λευκά, ὅλα τὸ χρόνο. Ὅταν τὸ χιόνι μένει μόνο τὸ χειμῶνα, εἶναι λευκὰ μονάχα τὸν χειμῶνα, Συγκεκριμένως αὐτὸ συμβαίνει μὲ μερικὰ εἴδη λαγῶν, ἐρμίνας, ἢ ἀλεπούς.

Συμβαίνει ὅμως κάποτε ζῶα τῶν ὁποίων τὸ χρῶμα ἐναρμονίζεται τελείως μὲ τὸ περιβάλλον τους, νὰ ἔχουν καὶ κάποιον «ἀδύνατο» ὃς ποῦμε σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦσε ἢ παρουσιά τους νὰ προσδοθῇ. Πάρτε π. χ. τὴν πολικὴ ἀρκοῦδα : Εἶναι κατάλευκη δὲν ξεχωρίζει ἀπὸ τὸ χιόνι ἐ-

πάνω εις τὸ ὁποῖο ζῇ. Ἐχει ἐν τούτοις. . . ἓνα μελανὸ σημεῖο ἢ ἄσπιλος αὐτῇ λευκότης εἶναι ἢ μούρη τοῦ θηρίου ποῦ εἶναι μαύρη. Τί κάνει λοιπὸν τὸ θηρίο, ὅταν πρόκειται, ὄχι

ἀποτελέσματα ἔδωσε ὡς προφυλακτικὸ μέσο κατὰ τὸν πόλεμον.

Θὰ πιστεύατε ποτέ, ὅτι τὴν ἴδια μέθοδο ἀποκρύψεως μεταχειρίζονται καὶ ζῶα τερά-

στια, ὅπως π.χ. ἡ Καμηλοπαρδαλὶς ; Ποιὸς ἀλήθεια θὰ περίμενε, ὅτι μέσα σὲ μιὰ μεγάλη πεδιάδα σπαρμένη ποῦ καὶ ποῦ μερικὲς τοῦ ὕφους

δέντρων θὰ μπορούσαν τὰ γιγαντιαία αὐτὰ ζῶα νὰ κρυβοῦν τόσο εὐκολα ;

Κι' ὅμως αὐτὸ γίνεται. Κατὰ τίς ὥρες τῆς μεγάλης ζέστης, οἱ καμηλοπαρδαλὲς μένουν ἀκίνητες κοντὰ στὰ δέντρα αὐτὰ ποῦ εἶναι τῆς οἰκογενείας τῆς Μιμόζας καὶ τῶν ὁποίων ἡ διάταξις καὶ τὸ χρῶμα τῶν κλαδιῶν εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν πιστὸ, . . ἀντίγραφο τοῦ σχεδίου τῆς προβιάς τοῦ ζώου.

Ὅταν βρεθῇτε τὸ καλοκαίρι, μέ τις ζέστες σ' ἓνα ἀνθοκήπιο, προσέξτε καλὰ τίς τριανταφυλλίες. Μπορεῖ ὅλες νὰ μὴ παρουσιάσουν τὸ φαινόμενο, ποῦ θὰ σὰς ποῦμε ἀλλὰ ἐκεῖνες ποῦ θὰ τὸ παρουσιάσουν θὰ τὸ κάνουν πλούσια. Λοιπὸν ἂν πλησιάσετε μιὰ τριανταφυλλιά, ἀπ' αὐτὲς ποῦ ἐννοοῦμε, θὰ δῆτε πλάϊ στὰ ἀληθινὰ κλαδιὰ καὶ κάτι ἄλλα, μέ τὸ ἴδιο χρῶμα καὶ τὸ ἴδιο σχῆμα, ποῦ δὲν εἶναι ἐν τούτοις διόλου κλαδιὰ ἀλλὰ τσαμπιὰ ἀπὸ ἓνα εἶδος ἐντόμου ποῦ καταφεύγει στὸ τέχνασμα αὐτὸ τῆς ὁμαδικῆς ἀμύνης γιὰ νὰ σωθῇ.

ΤΑΜΦΙΕΖΟΝΤΑΙ !!! ΚΑΙ ΠΤΕΡΩΤΩΝ

αὐτῇ τῇ φορᾷ νὰ ἀμυνθῇ ἀλλὰ νὰ κυνηγήσῃ φώκιες ; Γιὰ νὰ μὴν τὸ πάρουν αὐτὲς μурωδιά, ὅταν ἔρχεται ἀπὸ μακριὰ, ἀπὸ τῇ μαύρῃ μούρῃ του, ποῦ ἀποτελεῖ ἓνα εἶδος . . . κινουμένου στόχου, τὴν χώνει ἀνάμεσα στὰ μπροστινὰ του πόδια καὶ προχωρεῖ κατὰ τὸν κωμικότερο τρόπο ποῦ μπορεῖτε νὰ φαντασθῇτε, πρὸς τὸ θῆραμα.

Τὸ τρίχωμα, ἔπειτα, καὶ ὁ χρωματισμὸς μερικῶν θηρίων καὶ ἄλλων μικροτέρων ζώων, ἢ καὶ ἐντόμων εἶναι συχνὰ τέτοιο, ποῦ νὰ μὴ ξεχωρίζῃ εὐκολὰ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι ἐνὸς δέντρου ἢ τοῦ ἐδάφους.

Π.χ. ἓνα πάνθηρ, ἢ μιὰ τίγρις, μπορούν χωρὶς διόλου νὰ κρυφθοῦν πούθενά, νὰ γίνουν ἀθέατα, ἂν μένουν ἀκίνητα ἀνάμεσα στὶς μαῦρες οκιὲς ποῦ ρίχνουν ἐπάνω στὸ κοκκινωπὸ χῶμα τοῦ δάσους, τὰ κλαδιὰ τῶν δένρων. Ἀπὸ τὴν διαπίστωση οὕτῃ ὠρμήθησαν οἱ ἐφευρέται τοῦ «καμουφλάζ» τῆς βαφῆς δηλαδὴ μέ περίεργα σχήματα, τῶν πλευρῶν τῶν βαποριῶν ἢ τῶν αὐτοκινήτων καὶ κανονίων, ποῦ τόσα καλὰ

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Ὁ ἐνθουσιασμός σας με συγκινεῖ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ θὰ προσπαθῶ νὰ φανῶ κ' ἐγὼ ἀντάξιός τῶν ἀπαιτήσεών σας.

Βραβεῖα θὰ δώσουμε πολὺ περισσότερα αὐτῇ τῇ φορᾷ, μεταξύ τῶν ὁποίων θὰ ὑπάρχει: ἓνα ποδήλατο, ἓνα ραδιόφωνο καὶ ἄλλα.

Ἐλπίζουμε ἀπὸ τὸ προσεχές τεῦχος νὰ τὰ καθορίσουμε, ὥς καὶ τὴν ἡμερομηνία λήξεως τῶν Διαγωνισμῶν.

Ὅπως θὰ δῆτε καὶ στὶς σελίδες ἀποστολῆς λύσεων, οἱ συμμετέχοντες κατέρχονται πάρα πολλοί. Μὴ βιάζεστε

Καὶ τ ρα ἄς ἀπαντήσουμε στοὺς φίλους μας. **Ι. Μ α ν ω λ ἄ κ ο ν :** Ἐλάβαμε κατάλογον καὶ φωτογραφίαν. Δημοσιεύεται. **Γ. Π α ν α γ ι ω τ ὀ π ο υ λ ο ν :** Διαβάστε στὸ 150 λεπτομέρειες. Σᾶς εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν στὸν προσεχῆ Διαγωνισμό. **Γ. Χ ο υ λ ι α ρ ὅ ν :** Κάνω κάτι ἄλλο σήμερ κ' ἐλπίζω νὰ πετύχη. **Γ. Κ ἄ β ο υ ρ α ν :** Φωτογραφία σας δημοσιεύεται. Νὰ φτιάσετε ὁμάδα. **Σ τ υ λ. Τ σ α τ ἄ λ η ν :** Δὲν ἐγγράφομεν συνδρομητὰς. Νὰ λέτε στὸν ταχυδρόμο νὰ σᾶς φέρῃν τὸ τεῦχος. Λύσεις νὰ στείλεται ἢ ὅλες μαζὺ ἢ σὰ δύο δόσεις. **Κ. Ἀ ρ β α ν ἰ τ η ν :** Νὰ φτιάσετε μὲ τοὺς φίλους σας ὁμάδα. **Ι. Λ ἄ ζ ο ν :** Αἱ λύσεις ἦρθαν πάρα πολὺ ἀργά. Προσπαθεῖτε ἄλλη φορὰ νὰ τὶς στέλετε ἐγκαίρως. Φτιάσετε ὁμάδα μὲ τοὺς ἄλλους ἀναγνώστες μας. **Κ. Π α π α γ ε ω ρ γ ῖ ο υ :** Πρῶτον τεῦχος σᾶς ἀπεστάλη. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. **Τ. Π α π α ε υ α γ γ ἔ λ ο υ :** Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Νὰ προσπαθῆτε νὰ στέλνετε ἐγκαίρως τοὺς διαγωνισμοὺς. **Ι. Ἐ λ λ ο ὕ λ :** Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος δημοσιεύονται. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς καλὲς προσπάθειες. **Β α ρ β ἄ τ σ η ν :** Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. **Ἀ ν. Ἀ ν δ ρ ο υ λ ι δ ἄ κ η ν :** Δημοσιεύεται ὁ κατάλογος τῶν μελῶν. Νὰ κάνετε 20. **Π α ν. Π ἄ τ σ η ν,** Μὲ τὴν ἄλλην ὁμάδα ἔχετε σχέσεις; Γράφτε μας. **Γ ι ὠ τ α Χ α ν ἰ ὠ τ ο υ :** Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Περᾶστε νὰ σᾶς γνωρίσουμε. Θὰ μπορούσατε νὰ σχηματίσετε ὁμάδα κοριταίων **ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ**; **Β α σ. Β α σ ἰ λ ε ἰ ἄ δ η ν :** Τεῦχη ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμε. **Χ. Ἀ λ ι κ α ν ἰ ὠ τ η ν :** Νὰ μὴν εἴσθε βιασινικός. Στέλνετε 4-4 λύσεις μαζὺ. **Κ α ν ε λ λ ὀ π ο υ λ ο ν - Κ α σ τ ρ ἄ κ η ν :** Λύσεις ἔφθασαν ἀργά. **Ν. Ἀ λ α γ ε ω ρ γ ῖ ο υ :** Προσπαθήσετε ἄλλη φορὰ νὰ μὴ καθυστερήσετε. Περιμένουμε νέα σας γιὰ τὴν ὁμάδα. **Ε ὕ σ τ ρ. Ψ α ρ ἄ κ η ν :** Νὰ

είσθε βέβαιος ότι όσα λαβαίνομε τὰ δημοσιεύομε. Κάποια άνωμαλία θά ύπάρχει στά γράμματά σας. Δ. Γ ι α ν ν ο υ . λ ά τ ο ν : Μή μπερδεύετε τίς λύσεις μέ τὰ γράμματα. Κά-
θε λύσις σέ ιδιαίτερο χαρτί. Κ. Γ ο ύ σ η ν : Εύχαριστοϋ-
με γιά τό ένδιαφέρον σας, χαιρετήσατε όλα τὰ παιδιά έκ
μέρους μας. Γ ρ η γ. Κ α τ σ ι κ ά ν : Εύχαριστοϋμε γιά
τίς προσπάθειές. περιμένομε περισσότερα νέα σας. Β. Θ ε -
ο δ ώ ρ ο υ. Αί λύσεις σας έφθασαν πάρα πολύ άργά. Κυτ-
τάχτε στούς τωρινούς διαγωνισμούς νά στείλετε έγκαίρως.
Κ. Σ α ν ι δ ά ν, Γ. Ζ ά ρ μ ο ν : Περιμένομεν νέα σας γιά
τήν όμάδα καί εύχαριστοϋμε γιά τὰ καλά σας λόγια.

ΛΥΣΕΙΣ πού έστειλαν οί άναγνώτες μας θάρχίσωμε νά
δημοσιεύωμε όνόματα άπό τοϋ προσεχούς τεύχους.

Οί άναγνώστες μας Βόλου.

Πολλοί άναγνώστες μας Βόλου έξέφρασαν τήν έπιθυμία
νά γνωρισθοϋν μεταξύ τους καί νά φτιάσουν όμάδα. Λοιπόν
παρακαλοϋνται οί άναγνώσται Βόλου νά πάνε τρείς Κυρια-
κάδες συνέχεια πρωί στίς 11 π.μ. στήν είσοδο τοϋ Ταχυ-
δρομείου Βόλου, μέ σημείον άναγνωρίσεως ένα τεϋχος
«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», στό χέρι, καί εκεί θά
γνωρισθοϋν καί θά ανταλλάξουν γνώμες γιά τό σχηματισμό
όμάδος.

Τ ό μ ο ι .

Τά πρώτα 6 τεϋχη (μεγάλο σχήμα) έδέθησαν εις ένα
τόμον Α' καί τά 7—12 άλλα 6 τεϋχη (σέ μικρό σχήμα) έδέ-
θησαν εις τόμον Β'.

Οί τόμοι μας είναι δεμένοι άριστα μέ ωραίαν έμφάνι-
σιν καί τιμώνται μόνο: πρός δρχ. 15.000 έκαστος.

Ή αποστέλλονται εις τήν έπαρχίαν έναντι άπουτολής τοϋ
άντιτίμου.

Παλαιά τεϋχη : Δύνασθε νά προμηθευθήτε δια νά έχετε
τή σειρά ή νά φτιάσετε τόμο πρός δρχ. 2000 έκαστον.

Ὅμαδες Φίλων τῆς Ζούγκλας

Καλαμπάκα.— Γρηγ. Κατσικᾶς, Γ. Κεραϊίδας, Εὐθύμιος Βάλας, Χαρ. Ξινάκης, Λεων. Εὐαγγέλου, Στέργιος Παππᾶς.

Γρεβενά.— Κίνορ Γούσης. Ι. Ντούνιας, Κίνορ Σπύρτος, Γ. Ντόκος, Δημ. Ξανθόπουλος, Κίνορ Ζήσης, Εὐθ. Καραγιάννης, Ὁρ. Καραγιάννης, Γ. Θουλόπουλος, Γ. Γούλας, Ν. Παπαϊωάννου.

Νέα Λιόσια. Κων. Καπνιάς, Δ. Μανᾶτος, Ξεν. Τεκνευτζόγλου, Ν. Καλαβρυσιθῆας, Ἀρης Μανᾶτος, Πανωραία Καπνιά, Ροζαλία Μανᾶτου.

Γκύζη (Ἀθηνῶν).— Δημ. Γιαννουλάτος, Ν. Μαγνήσατος Παν. Γλυνός, Δημ. Καζανζής, Θεόδ. Δασκαλάκης, Γ. Πάνου Σπ. Σταματελόπουλος, Ν. Λοῦμις, Ἐμμ. Κλειδωνιάρης.

Λαγκάδια.— Παν. Πάτσας, Φ. Σαμαράς, Στυλ. Κατώπης Ἀν. Καππος, Ἀθ. Δρές, Γ. Κουρῆς, Ἀθ. Κουρῆς, Δημήτρ. Τριάδης, Δημ. Γιαννακόπουλος, Ι. Μανδέλλος, Παν. Μήκος Ι. Ἀλεβράς, Εὐστ. Εὐαγγ. Κρατημένος, Εὐστ. Παν. Κρατημένος, Κ. Καραγιάννης, Γ. Χαρούλης, Γ. Πετρόπουλος, Δ. Τσαφραῖς, Παν. Πλουμπίδης, Ι. Κουρῆς, Ἀντ. Τασόπουλος Κασμάς Κοσμόπουλος.

Κ. Πετράλωνα (Ἀθηνῶν).— Ἀν. Ἀνδρουλιδάκης, Χαρ. Ἀλεξανδρίδης, Ἀπ. Κιάμος, Ι. Κιάμος, Ι. Πρωτόπαππας.

Κέρκυρα.— Ἰωάν. Σπυρ. Ἐλλούλ, Κ. Μπελᾶνος, Σπυρ. Τάντης, Χρ. Πουλημένος, Σπυρ. Μωραΐτης, Ν. Μοναστηριώτης, Χρ. Τάντης.

Μολάοι.— Ἰωάνν. Μανωλάκος, Γ. Σταθάκος, Δ. Σταθάκος, Δημ. Περδίκης, Ἀν. Βλαχάκης, Ι. Σαλταβαρέας, Γ. Γιανναράκης, Ἰωάν. Περδίκης Χρ. Σταθάκης, Σωτ. Μανωλάκος, Γ. Βλαχάκης, Ἀν. Βλαχάκης, Εὐστρ. Ἀγγελᾶκος, Ἀρ. Φερδιανάκης, Π. Παπαδάκης, Εὐστρ. Ἀτσιδῆκος, Γ. Λυριωτάκης, Κυρ. Βλαχογιαννάκος, Νικ. Γαλαξίδης, Θεοδ. Ἀτσιδᾶκος.

← Ὅμας Φίλων
Ζούγκλας Μολάων

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Αὐτὴ τὴ δῆλωσι πού σᾶς κάνω σήμερα, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὴ δώσετε νὰ τὴ διαβάσουν ὅλοι οἱ φίλοι σας, ὅσοι διαβάζουν τὰ κατωρθώματα τοῦ Ταρζάν, καὶ ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ἀληθινὸν ΤΑΡΖΑΝ.

Κάποιο περιοδικὸ πού δημοσιεύει ἀναγνώσμα μὲ τίτλο Ταρζάν δηλώνει ἐπισήμως ὅτι αὐτὰ πού δημοσιεύει εἶναι ἑλληνικὰ κατασκευάσματα. Τὸ παραδέχεται δηλαδή, ὅτι εἶναι παραμύθια κι' ὅτι ἡ φαντασία τους καὶ οἱ γνώσεις τους δὲν μποροῦν νὰ μεταφερθοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τους.

Μᾶς κατηγοροῦν ὅτι ἐμεῖς δὲν ἔχομε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσουμε τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

Λοιπόν, γι' αὐτὸ κάνωμε αὐτὴ τὴ ΔΗΛΩΣΙ καὶ γιὰ σᾶς φίλοι μου, καὶ γιὰ κείνους πού γράφουν τὰ νηπιώδη αὐτὰ παραμύθια, ὅτι ΟΛΟΙ ΟΙ ΗΡΩΕΣ πού ζοῦν γύρω ἀπὸ τὸν Ταρζάν εἶναι πραγματικοί.

Ὁ Νίκος Μπακλῶρης, ὁ Ρακουτζαρουσοῦς, ὁ Ντοῦν, ὁ Μαχαταχούτρα καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Τοὺς ἥρωες αὐτοὺς τοὺς γνώρισε ὁ δημοσιογράφος κ. ΜΙΧ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ καὶ Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἔζησε ἐπὶ δέκα ἔτη σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ ξέρεي πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς Ζούγκλας. Ξέρει σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ τὰ ἄγρια αὐτὰ μέρη, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, τὶς διάφορες φυλές. Καὶ προκαλεῖ ὁποιονδήποτε νὰ τὸν διαψέσῃ γιὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν ὀνομάτων, προσώπων καὶ πραγμάτων, πού δημοσιεύονται στίς ἀφηγήσεις του γιὰ τὸν Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν λοιπόν εἶναι ὁ ἥρωες τῆς Ζούγκλας. ἔτσι ὅπως τὸν ἐγνώρισε ὁ EDGAR RICE BURROUGHS, ὅπως τὸν γνώρισαν οἱ ἄνθρωποι πού ἔζησαν σ' αὐτὰ τὰ μέρη: ἀτρόμητος, δυνατός, ὁ ἄσσος τῶν συγχρόνων ἡρώων μὲ τὴ σιδερένια γροθιά, μὲ τὴν ἀδάμαστη τόλμη, ἀλλὰ καὶ καλός, ἀγνός, προικισμένος μ' ὅλα τὰ προτερήματα τῆς πρωτόγονης ζούγκλας, ἐκεῖ πού ἔζησε κατ' ἐξοχήν. Αὐτός, λοιπόν, εἶναι ὁ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΤΑΡΖΑΝ, τοῦ ὁποῖου τὰ κατωρθώματα ἀφηγοῦμεθα μόνον ἐμεῖς ἀπὸ τὸ μοναδικὸ περιοδικὸ τοῦ εἵδους του

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Τὴ δῆλωσι αὐτὴ κάνω ἐγὼ ὑπευθύνως

Ὁ Διευθυντὴς

Δημ. Περαντζάκης

7
ακόμη από
τους επιτυχόντας 10
επί 10 προβλημάτων
της Έπαρχίας

Κατά σειράν. "Ανω
πρώτη γραμμή :

1) Ήλιος Παπανικολάου, Λάρισα, που κέρδισε την μπάλλα.
2) Παν. Πάτσης, Λαγκάδια. 3) Γ. Χουλιαράς, Βόλος

Στή μέση, άριστερά:
Γ. Ι. Γιωνάκης, Ίτέα.
Δεξιά: Γεώρ. Κάβουρας, Ίτέα.

Κάτω άριστερά:
Θ. Παναγιωτόπουλος, παραλία Πλατάνου (Κοαθίδος).

Κάτω δεξιά :
Μελέτιος Στάμος, Θήβαι.

ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Δεν γίνονται μόνον στην Ευρώπη και στην 'Αμερική διαγωνισμοί καλλονής.

Δεν κάνει διαγωνισμούς Καλλονής μόνον το περιοδικό Χόλλυγουντ—Τραγουδι, για να προκηρύξη δέκα βασίλισσες και δέκα ξφηβους Έρμηδες οι όποιοι θα παίζουν στον Κινηματογράφο.

Διαγωνισμούς καλλονής κάνουν και οι 'Αφρικάνοι.

Και να ή βασίλισσα που προκήρυξαν.

Είναι μια κοπέλλα δεκαπέντε χρονών από τη φυλή των Σιλουκ της Τανγκανίκας.

Προεκρίθη μεταξύ των 150 που έλαβαν μέρος στο Διαγω-

νισμό. "Όπως ξέρετε σ' αυτά τα μέρη οι γυναίκες περιφέρονται έντελως γυμνές, διότι δεν είναι συνηθισμένες να φορούν ρούχα. Έτσι ή Έπιτροπή δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να προκρίνη την όμορφότερη.

"Έτσι ή Βασίλισσα Καλλονής άνεκηρύχθη και Βασίλισσα της Ζούγκλας.

Η ώραϊα, λοιπόν, αυτή κοπέλλα ονομάζεται ΖΑΪΝΑ

Ο ΙΡΛΑΝΔΟΣ ναύτης Μπρίεν, σέ ηλικία είκοσι χρονών, έπίστευε στο πεπρωμένο. Καί πράγματι ήταν απολύτως τυχερός, γιατί από ναυαγός που ήταν και έκινδύνευσε να πνιγεί έγινε βασιλιάς και οι υπήκοοί του αριθμούνται σήμερα σέ χιλιάδες πολλές!

Ίδου πώς έχει ή καταπληκτική αύτή Ιστορία:

Ή Μπρίεν άνεχώρησε από τή Μπροϋσελ μ' ένα φορτηγό, πρό πενήντα έτών. Είχε παντρευτεί ένα μήνα πριν, αλλά γρήγορα απογοητεύθηκε από τη ζωή έξ αίτίας της φτώχειας και της άνεργίας. Έτσι άπεχαιρέτησε την άγαπημένη του γυναίκα κι άνεχώρησε πηγαίνοντας στον έξωτικό κόσμο της Άνατολής για να κάνει την τύχη του.

Τό πεπρωμένο, στο όποιο έπίστευε ο τυχοδιώκτης ναύτης, θέλησε να ναυαγήσει τό φορτηγό πλοίο στις νότιες άκτές της Άφρικής και από τό πλήρωμα να σωθή αύτός μόνον. Έπάλαισε με τά κύματα μίαν δλόκληρη μέρα, ώπου τσακισμένος σωματικά και ψυχικά, βρέθηκε άναίσθητος στα έρημικά βράχια μιάς άκτής. Ήταν ή τροπική νήσος Μαδαγασκάρη.

Τό στήθος του Μπρίεν ήταν καταματωμένο από τίς βίαιες προσκρούσεις του σώματός του επάνω στα μυτερά βράχια. Είχε στο στήθος του δέκα όκτω τό όλον τραύματα, τά όποια ευτυχώς με τόν καιρόν γιατρεύτηκαν κ' έμειναν μόνον τά σημάδια τους.

Στήν άρχή βρήκε τη θέσι του

δεινή, αλλά κατόπιν συνήθισε με τό περιβάλλον και τρεφόταν με τίς καρύδες που του πέταγαν κατακέφαλα οι μαϊμούδες.

Έξήντα χρόνια, πριν από

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΟΣ

την ήμέρα εκείνη, που ό Μπρίεν βρέθηκε στην έρημη άκτή, άρχηγός των Ιθαγενών της Μαδαγασκάρης ήταν ό Ραμίνα, ό Ξανθός Θεός, όπως τόν άποκαλούσαν οι Ιθαγενείς. Κανείς λευκός δέν είχε πατήσει ως τότε στο έξωτικό νησί. Ό Ραμίνα, όμως, δέν άφησε για να κυβερνήσει την υπερήφανη μαύρη φυλή των Ιθαγενών, παρά μόνον μιά κόρη, ή όποία παντρεύτηκε έναν από τους Ιερείς κι απέκτησε μαζί του ένα παιδί. Τό σώμα του παιδιού εκείνου που έθεωρείτο διάδοχος του θρόνου, είχε στιγματισθή στο μικρό του στήθος με τά ιερά μαχαίρια, όπως ήταν έθιμο, και τούτο για ν' άναγνωρίζεται ή ταυτότης του.

Μιά μέρα τό ξανθό ιερό παιδάκι, εξαφανίστηκε. Όλη ή νήσος άναστατώθηκε. Έψαξαν παντού. Τίποτε. Ή εξαφάνισις ήταν όριστική και ή άπαρηγόρητη μητέρα πέθανε από τη λύπη της.

Την εποχή εκείνη εκαναν την εμφάνισί τους οι πρώτοι λευκοί έπίδρομείς στους όποιους άργότερα οι διάφορες φυλές υπεταγίσαν. Έγκατεστάθηκε

Γαλλική Διοίκησης, ή όποία ξε-
στείλε διάφορα έξερευνητικά
άποσπάσματα στο έσωτερικό
τής νήσου.

Ένα άπό αυτά τ' άποσπά-
σματα άνακάλυψε τόν Μπριέν

ΤΗΣ ΖΩΗΣ

... ΒΑΣΙΛΙΑΣ!

σέ ήμιαγρία κατάστασι... 'Ο
Γάλλος Διοικητής τοῦ έμπιστεῦ
θηκε 300 άνδρες γιά νά έρευ-
νήση τ' άγνωστα μέρη.

Πέρασαν δυό χρόνια. 'Ο
Μπριέν ξαναπαντρεύτηκε μέ
μιά γαλλίδα κ' έγκαταστάθηκε
ώς τοπικός Διοικητής στο κέν-
τρον τοῦ νησιοῦ... 'Η ζώή του
κυλούσε ήρεμα, όταν μιά μέρα
παρουσιάστηκε στή γυναίκα
του μιá γρηά άραπίνα, ή ό-
ποία, κατά σύμπτωσι, ήταν ή
παιδαγωγός τοῦ έξαφανισθέν-
τος έγγονοῦ τοῦ βασιλιά Ρα-
μίνα.

Ξαφνικά ένα βράδυ σ' όλο
τό μεγάλο νησί, άκούστηκαν
τά τύμπανα τών ίθαγενών. Εί-
δοποιούσαν τίς διάφορες φυ-
λές νά έπαναστατήσουν.

Τό άλλο πρωί ό Μπριέν, ή
γυναίκα του καί οι 300 στρα-
τιώτες του, είχαν περικυ-
κλωθῇ.

"Όπως στεκόταν, ό Μπριέν,
στή βεράντα μέ τό στήθος γυ-
μνό καί κρατώντας τή στολή
στό χέρι, έτοιμος νά πεθάνη
σάν στρατιώτης, τόν είδε ή
Σουσανάχα, ή μαύρη οίκονό-
μος. Καί γιά μιá στιγμή
έπεσε στά γόνατά του,
φωνάζοντας :

—'Ο άφέντης Μπριέν
είναι ό χαμένος έγγονός
τοῦ βασιλιά Ραμίνα. Κυτ-
τάτε! κυττάτε! τά ιερά
σημάδια! Τά ξέρω! Τ'
άνεγνώρισα! Είμαι ή παιδα-
γωγός του!

Συγχρόνως έδειχνε μέ τό
δάχτυλο, τά δεκαοχτώ τραύ-
ματα, πού έφερνε στο στήθος ό
Μπριέν άπό τά κτυπήματα
τών βράχων.

'Η είδησις διεδόθη σάν φω-
τιά στούς πολεμιστάς ίθαγε-
νείς πού είχαν περικυκλώσει
τό σπίτι του καί οι άρχηγοί
ήρθαν νά τοῦ υποβάλλουν τά
σέβη τους καί νά τόν παρακα-
λέσουν νά έπιστρέψῃ στον θρό-
νο του καί νά γίνη ό βασι-
λιάς τους.

'Ο Μπριέν δέχθηκε τήν προ-
σφορά τοῦ θρόνου, άποχωρί-
στηκε άπό τά εύρωπαϊκά του
ροῦχα καί μαζί μέ τή γυναίκα
του κυβέρνησε όλες τίς φυλές
τών ίθαγενών επί είκοσι χρό-
νια.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092]39
Διευθυντής—'Ιδιοκτήτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45,

'Υπεύθυνος επί τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

'Υπεῦθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, 'Αγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Για μεγάλους

ΑΡ. 4.—Σ' ΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΒΑΓΟΝΙΟΥ

Τὸ διαμέρισμα ἑνὸς βαγονιοῦ ἔχει δύο καναπέδες ἀντικρουστούς. Κάθε καναπὲς ἔχει 4 θέσεις. Ἄν ξέρωμε ὅτι σεῖς δὲν κάθεσθε στὸν ἴδιο καναπέ μὲ τὸ Γιώργο καὶ μὲ τὴ γυναῖκα του, ποὺ διαβάζουν μιὰ ἐφημερίδα μαζύ. Ὅτι ὁ Βασίλης βρισκόταν ἀντίκρου στὴν Δεσποινίδα Παύλου, ὅτι ὁ Λεωνίδας βρισκόταν ἀντίκρου σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δίδυμες κοπέλλες ποὺ βρισκόντουσαν στὸ διαμέρισμα καὶ ὅτι ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια βρισκόταν κι' αὐτὴ στὸν ἄλλον καναπέ. Ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δίδυμα καυμιὰ ἄλλη γυναῖκα δὲν βρισκόταν πλάι σ' ἄλλη γυναῖκα. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε ἔπειτα ἀπ' αὐτὲς τὶς ὑποδείξεις ποιὸς καθόταν στὶς 4 γωνίες.

Για μικροὺς

ΑΡ. 4.—ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Τὸ πρῶτο νότα μουσικῆς,
τὸ δευτέρό μου θὰ τὸ βρῆς
σὲ φυλακὲς καὶ σὲ μονές
τὸ τρίτο μου εἶναι γράμμα ἀπλὸ
τὸ σύνολό μου τώρα δὲς :
Εἶναι νηοὶ εὐρωπαϊκὸ.

Ὅροι συμμετοχῆς :

- 1) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ γράφεται σὲ ξεχωριστὸ χαρτί.
- 2) Πᾶσα λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὸ δελτίον συμμετοχῆς Ἀρ. Α 4 γιὰ τοὺς ΜΕΓΑΛΟΥΣ καὶ Β 4 γιὰ τοὺς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Γιὰ οἰκονομία μπορεῖτε νὰ στέλνεται τὶς λύσεις ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 4

Ὄν]μον

Ὅδός Ἀρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 4

Ὄν]μον

Ὅδός Ἀρ.

Πόλις